

ADEVĂRATA PECETE A PAȘTELUI

La serviciul de dimineață, de la răsăritul soarelui, fratele Neville ne-a adus un minunat mesaj de Paști. Știu că nu este confortabil să stați în picioare, dar avem foarte puține locuri pe scaune. Tocmai am fost întrebat dacă se poate deschide partea din spate, ca să poată fi așezați oameni și în spațiul destinat pentru botez, iar eu am fost de acord să se facă aceasta. Este într-adevăr un loc foarte bun pentru ei, așa că în câteva minute vor fi trase perdelele. Cred că vor sta în jurul bazinului. Bazinul este plin cu apă, dar văd că se fac ceva pregătiri, ceea ce înseamnă că în câteva minute se va putea sta și acolo.

Sărbătoarea Paștelui este o zi măreață pentru fiecare dintre noi, toți o iubim mult. Vom încerca să nu vă ținem prea mult. Aș vrea să fac câteva anunțuri. Pentru cei din afara orașului, vreau să anunț că următoarele noastre servicii vor fi duminica viitoare. Vom începe la Bloomington, Illinois, la Colegiul Metodist de acolo și vor continua câteva duminici, după care vom avea un mic dejun cu predicatorii. Într-o dimineață, voi vorbi la corpul studentesc din colegiu și din câte am înțeles, va fi și un mic dejun acolo.

Aceasta se va întâmpla din data de 23 până în ultima duminică a lunii. Ce este aceasta? (Fratele Neville spune: „Există un anunț despre aceste adunări și este pus chiar acolo, frate.”). Oh, da! Atunci s-a făcut deja public. Este foarte bine.

Din câte am înțeles aseară, cei din Chicago nu pot obține auditoriul Lane Tech, ceea ce înseamnă că vom avea un alt auditoriu care se află la zece minute de Lane Tech. Desigur, se va anunța totul din timp. Apoi, vom merge sus în Columbia Britanică, iar de la întâi până în patru iulie, vom fi în Miami, Florida.

S-au pus întrebări cu privire la marea adunare din cort. Dacă va avea loc, aș vrea să fiți prezenți toți cei care puteți, la Washington, la Capitoliu, pentru o adunare. Va fi prima mea adunare în cort. Domnul mi-a promis că mă va întâlni în acel loc

micuț într-o întâlnire ținută în cort. S-au făcut multe planuri în legătură cu aceasta. Oamenii de afaceri de acolo ne-au sunat și ne-au spus că vor rezerva marele auditoriu Convention Hall, unde am mai vorbit, sau vor instala un cort mare. De îndată ce unul dintre ei mi-a spus: „un cort mare,” în inima mea s-a aprins ceva, fiindcă s-ar putea ca acesta să fie locul în care va avea loc adunarea, la Capitoliu. Noi vă vom anunța, pe măsură ce Duhul Sfânt ne va conduce în direcția hotărâtă de El.

Am înțeles că sunt câțiva bebeluși care au fost aduși aici din afara orașului și pe care părinții lor vor să-i închine Domnului. Foarte mulți oameni își duc copiii să fie stropiți. Eu nu am nimic împotriva, dar stropirea nu este biblică nici pentru bebeluși, nici pentru adulți. Înțelegeți? Stropirea este doar o formă eclezialică adoptată de prima biserică catolică, fiind preluată apoi și de protestanți. Dar nu există nici un text biblic care să vorbească despre stropirea adulților sau a bebelușilor. Astfel, pentru că noi dorim să stăm cât putem de aproape de Scriptură, în Biblie copilașii au fost aduși la Domnul, iar El i-a luat în brațe, i-a binecuvântat și a spus: „*Lăsați copilașii să vină la Mine...*” (Matei 19.14). Aceasta este ceea ce încercăm să facem noi: să urmăm poruncile Domnului așa cum au fost date. Deci, vom chema bătrânii bisericii, vom sta în jurul copilașilor și-i vom închina Domnului.

Pianistul să cânte: „Aduceți-i înăuntru,” iar mamele care au micuți, să vină și să stea aici în față. Fratele Neville și câțiva dintre bătrâni să vină să stea aici cu mine în timp ce îi vom închina pe acești micuți Domnului.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru

Aduceți-i înăuntru de pe câmpurile păcatului

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru

Aduceți-i pe micuți la Isus.

Aceasta este modalitatea prin care mamele își închină copiii Domnului. Ce timp minunat este pentru botez și predare în această dimineață de Paști, în acest timp al învierii! Să cântăm din nou în timp ce vin și ceilalți.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru

Aduceți-i înăuntru de pe câmpurile păcatului

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru

Aduceți-i pe micuți la Isus.

Prieteni, eu știu că fiecare dintre ei este cel mai frumos copil din lume. Știu aceasta. Ei sunt niște comori miciute cu care Dumnezeu v-a binecuvântat și v-a dat responsabilitatea să-i creșteți. Întotdeauna am spus și le-am spus și mamelor să repete aceasta. Noi știm că avem patru Evanghelii scrise: Matei, Marcu, Luca și Ioan, dar există și o a cincea Evanghelie care nu este scrisă, iar aceasta este mama. Ea primește copilașul înainte ca învățăturile lui Matei, Marcu, Luca și Ioan să ajungă la ei. Așadar, responsabilitatea este pusă pe umerii mamelor și a taților ca să-i crească pe acești copilași pentru Împărăția lui Dumnezeu, și sunt sigur că aceasta este și dorința inimilor voastre.

Noi îi luăm pe copilașii voștri în brațe, îi aducem înaintea lui Dumnezeu în rugăciune și îi predăm lui Hristos. Bătrânii și cu mine vom veni în față, iar voi să ne spuneți numele. Știu că soția mea este puțin geloasă pe mine când fac aceasta.

Lisa Ann Mitchell. Oh, oh! Lisa Ann Mitchell este o comoară în brațele oricui. Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, în calitate de slujitori ai Tăi, o ridicăm pe Lisa Ann Mitchell la Tine, în Numele Domnului Isus Hristos. O închinăm Ție și cerem viața ei pentru Împărăția lui Dumnezeu. Facem aceasta pentru că așa am fost însărcinați de Domnul nostru și ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

H.A.E.J. Junior, care trage un pui de somn. Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, ridicăm acest copilaș spre Tine și Te rugăm, dacă Isus mai zăbovește, să faci din el un mare slujitor al lui Dumnezeu. Mama lui Ți-l încredințează Ție, iar noi îl aducem înaintea Ta în Numele Domnului Isus, ca să-l binecuvântezi și să binecuvântezi și casa în care l-ai dăruit. Îngăduie ca el să fie ridicat pentru gloria lui Dumnezeu, în timp ce-l predăm Domnului Isus Hristos. Amin.

Sunt foarte atent pentru că întotdeauna mi-e teamă să nu-i rănesc pe acești micuți. Aici avem un alt micuț. Care este numele lui? Deborah Myers. Micuța Deborah Myers are ochii larg deschiși în dimineața aceasta. Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, Ți-o aducem pe micuța Deborah Myers și Te rugăm să reverși binecuvântările Tale peste ea în timp ce-o predăm Domnului, pentru că mama și tatăl ei au adus-o aici, iar noi facem așa cum ne-a învățat Domnul Isus care i-a binecuvântat pe copii și a spus: „*Lăsați copilașii să vină la Mine.*” Ți-o încredințăm pe micuța Deborah pentru o viață închinată în slujba Ta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Cine urmează acum? În ordine, domnule. Această tinerică... Sarah Ruth. Micuța Sarah Ruth Wheeler. Este dulce.

Tatăl nostru ceresc, aducem înaintea Ta acest copilaș scump care a fost pus în brațele Tale pentru a fi închinat Ție, iar noi stăm cu capetele și inimile plecate și îți

mulțumim pentru ea. Te rugăm s-o binecuvântezi cu o viață în slujba Ta, pentru că Ți-o închinăm Ție în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Am terminat. Ea s-a uitat la mine ca și cum ar fi întrebat: „Mai este ceva?” În ordine.

Iată încă o fetiță dulce. Care este numele ei? Mica Ungren. Ce drăguță este! Ce faci tu? Este suspicioasă și vrea să știe ce se petrece. Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, în această dimineață de Paști stăm înaintea Ta și Îți încredințăm acest copilaș minunat. O încredințăm Domnului Isus Hristos pentru o viață în slujba Sa. Doamne, Te rugăm s-o binecuvântezi astfel încât, dacă este posibil, să trăiască până la venirea Domnului. Te rugăm s-o folosești în slujba Ta, în timp ce Ți-o încredințăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Care este numele ei? Melynda. Micuța Melynda Ungren. Doresc să te vadă și ei, micuța Melynda, pentru că ești frumoasă. Să ne plecăm capetele.

Doamne Tată, Ți-o încredințăm pe această domnișoară micuță, pentru ca viața ei să fie o viață în slujba Ta. Te rugăm să Te înduri și să faci din ea o slujitoare a Ta, ca să Te slujească și să împlinească scopul pentru care s-a născut. Ți-o dăruim Ție în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Să vedem... Ce faci? Cum ești în dimineața aceasta? Care este numele ei? Jamie Lynn Daulton.

Tatăl nostru ceresc, o aducem înaintea Ta pe această micuță dulce și Te rugăm s-o binecuvântezi. Te rugăm să binecuvântezi casele acestor copilași, și fie ca ei să fie crescuți în Cuvântul Tău, pentru o viață în slujba Ta. Ți-o încredințăm pe această micuță în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Ce faci? Care este numele ei? Teresa Cabert. Privește aici, Teresa. Nu este o scumpă? Toți copilașii aceștia sunt niște scumpi.

Tată ceresc, Ți-o predăm pe micuța aceasta scumpă, pe care părinții ei au adus-o aici. Noi ridicăm acest copilaș spre Tine, și Ți-l încredințăm pentru o viață în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, și să-ți binecuvânteze micuțul în timp ce ne rugăm. Ochi albaștri, iar acum ochi căprui. Cum se numește? Cynthia. Micuța Cynthia.

Tată ceresc, în dimineața aceasta Ți-o predăm pe această fetiță. Îngăduie să trăiască o viață lungă și în slujba Ta. Cei dragi ai ei au pus-o în brațele mele ca să Ți-o închin Ție. O aduc în fața bătrânilor, o pun înaintea lui Dumnezeu și o închin în slujba Domnului în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Acesta este foarte micuț. Meda, ar trebui să fii aici să-l ții pe acest micuț în brațe. Întotdeauna mă tem să nu-l frâng. James Bliss. Este un micuț care pare înțelept, nu-i așa?

Tată ceresc, Ți-l încredințăm Ție pe micuțul James. Îngăduie să fie la fel ca cel de la care îi provine numele, Iacov din Biblie, care a dat dovadă de înțelepciune în sfaturile aduse în slujba Domnului. Te rog să-l binecuvântezi cu o viață în slujba Domnului. Binecuvântează casa din care provine și fie ca el să fie crescut în Cuvântul lui Dumnezeu, în timp ce noi îl închinăm în slujba Domnului, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Care este numele micuței? Vino aici, scumpo. Tammy Brown. Micuța Tammy Brown. Tatăl și mama ei au fost botezați în dimineața aceasta. Să ne plecăm capetele.

Tată, aducem acest copil înaintea Ta. Îmi imaginez că așa arătau și copilașii pe care i-au adus mamele la Tine, când erai în călătoria Ta timpurie. Ți-o încredințăm Ție, Doamne. Din câte am înțeles, părinții ei s-au botezat în dimineața aceasta în Numele scump al Domnului Isus. Acum casa ei va fi în ordine. Te rog s-o binecuvântezi și să-i dai o viață în slujba Ta, în timp ce Ți-o închinăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul T

ău. Amin.

Mulțumesc. Oh, așteptați! Îmi pare rău, dar nu l-am văzut. Ce bărbat vrednic! Pot să te ajut? În ordine. Care este numele micuțului? Danny Johnson, Danny William Johnson. Oh, vai, arată ca un predicator, nu-i așa?

Tată ceresc, îl aducem la Tine pe acest băiețel. Poate el este prea mic pentru a înțelege ce facem noi aici, dar în ceruri există un Dumnezeu care privește în jos și El știe ce port în brațele mele. Doamne, Ți-l încredințez Ție, așa cum mama lui l-a pus în brațele mele. Venim la Tine prin credință, în Numele lui Isus Hristos, îl pretindem ca un trofeu pentru slava Domnului și îl închinăm Domnului, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ce fetiță scumpă vine aici! Aceasta este cea mai frumoasă rochiță și pălărie pe care le-ai purtat vreodată. Adler, Ellene Gail Adler. Ce fetiță frumoasă!

Tată ceresc, înalț spre Tine această comoară a căminului părinților ei, această fetiță care a venit în lume. Cei dragi au adus-o aici ca să fie închinată în slujba Ta, fiind conștienți de aceste zile rele în care trăim. Noi pretindem acest copil, ca un trofeu pentru Dumnezeu și îl închinăm în slujba Domnului, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Domnul să te binecuvânteze, scumpo!

Aici avem un predicator. De fapt sunt doi; sunt gemeni? Cinci și opt ani. Care este numele acestuia? Johnny din Richmond, Virginia. Îmi amintesc de tine, chipul tău,

dar nu-mi amintesc cum te numești. În ordine. Știam că el vine în casa potrivită. Numele lui este John, Johnny.

Tată ceresc, îl aducem înaintea Ta pe acest băiețel, Johnny, și ne punem mâinile peste el, pentru că așa ai procedat și Tu. Tu Ți-ai pus mâinile peste el, iar noi îl binecuvântăm și cerem viața lui ca un trofeu al harului lui Dumnezeu și îl închinăm în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin. Fii binecuvântat, micuțule!

Lewis. Acesta este Lewis. Tată ceresc, Ți-l aducem pe acest băiețel, Lewis. Tatăl lui l-a adus aici ca să fie închinat în slujbă în casa Domnului. Ne amintim de zilele când Ana a mers în Templu și s-a rugat, iar Domnul i-a dat un copil. Apoi, ea l-a adus înapoi și l-a închinat Domnului. Aceasta fac și acești oameni, astăzi: își aduc copilașii, comorile lor, și Ți-i închină Ție. Preotul Eli l-a luat și l-a crescut și el a devenit un profet.

În dimineața aceasta, noi îl predăm pe micuțul Lewis în slujba Dumnezeului celui Atotputernic, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Fii binecuvântat, fiule. Mă bucur să vă văd în dimineața aceasta aici, din Richmond, Virginia. Domnul să vă binecuvânteze.

Aceasta este tot? În ordine. Nu se știe, dar poate am închinat Domnului mulți micuți misionari și un predicator, în dimineața aceasta. Nu putem ști. Totul rămâne în mâinile Celui Atotputernic.

Vreau să anunț că în cadrul serviciului din seara aceasta avem și Cina. Dacă n-ați fost niciodată la unul din serviciile noastre de Cină, aveți ocazia s-o faceți acum și să asistați și la spălarea picioarelor.

Aici sunt și câteva batiste pentru care trebuie să mă rog. Una aparține fratelui Grimsley, fratele nostru de aici din biserică. Celelalte nu știu ale cui sunt, dar noi

trimitem sute și sute de batiste în toată lumea. Vreau să mă rog pentru ele înainte de a începe să mă rog pentru bolnavi. Mai întâi aș vrea să vorbesc puțin, ca o scurtă continuare a Mesajului de Paști. Dar înainte de a ne apropia de Cuvântul lui Dumnezeu să ne apropiem de El prin rugăciune.

Tată ceresc, în dimineața aceasta glorioasă Îți suntem recunoscători pentru însemnătatea ei: învierea și dovada pecetluirii credinței noastre, prin faptul că în urmă cu două mii de ani, Isus Hristos a înviat din morți și S-a arătat Bisericii viu pentru veci de veci. Îți suntem recunoscători că după două mii de ani putem să ne bucurăm de această părtășie, ca apostoli ai unui Hristos înviat.

Doamne, îngăduie ca prezența Ta să fie atât de puternică în dimineața aceasta încât fiecare persoană de aici, care nu este salvată, să-L accepte pe El ca Mântuitor personal. Îngăduie, de asemenea, ca cei care nu au fost umpluți cu Duhul Sfânt, să-L primească în această zi. Cerem ca El, care în marea Sa îndurare a vindecat bolnavii, să vină atât de aproape de oameni, încât credința lor să fie puternică și să biruiască necredința, astfel ca cei bolnavi și în nevoie să primească vindecarea și izbăvirea.

Doamne, Te rugăm să-l binecuvântezi pe cel care încearcă să explice Cuvântul Tău referitor la înviere. Doamne, binecuvântează-i pe predicatorii de pretutindeni, pe copiii Tăi, pe slujitorii Tăi din țară și din toată lumea. Doamne Isuse, vino repede, pentru că vedem norii care plutesc în aer și știm că este pe cale să se întâmple ceva mareț. Pregătește poporul Tău. Ajută-i să ia Sabia Adevărului, să-și potrivească armura, să-și pună coiful, să se încalțe cu râvna Evangheliei, și mai presus de toate, să ia scutul credinței și să meargă mai departe. Dă-ne aceasta, Doamne, pentru că se apropie nori de război. Binecuvântează-ne și pregătește-ne, pentru că din câte știm, Îl vom vedea în curând pe Isus. Ajută-ne să fim pregătiți de plecare, când va veni timpul acela. Ajută-ne să fim pregătiți în inimile noastre, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Vorbește-ne prin Cuvântul Tău, pentru că Cuvântul Tău este Adevărul. Amin.

Cei care doresc să citească cu mine din Scriptură, să deschidă la Luca 24. Cu voia

Domnului, aş vrea să citesc o porţiune destul de lungă, ca să obţin o bază pentru ceea ce voi spune în următoarele câteva minute. Dacă este cald, staţi cât mai confortabil, iar eu voi încerca să termin cât pot de repede.

Vreau să vă spun că apreciez mult loialitatea voastră de a fi aici. Mulţi oameni spun că Evanghelia şi-a pierdut atracţia, dar faptul că vedem oameni care vin din întreaga ţară şi stau într-un loc în care-i dor picioarele, pentru un serviciu al Domnului, dovedeşte că Dumnezeu are încă un popor care doreşte în inima lui să-L vadă. Adevărul este că Evanghelia Domnului Isus Hristos, aşa simplă cum este ea, este cea mai mare putere care a zguduit vreodată pământul, şi aceasta pentru că Evanghelia nu este doar Cuvântul, ci şi puterea şi manifestarea Duhului Sfânt. Fie ca El să ne dea toate aceste lucruri în timp ce citim din **Luca 24.36-53**:

„Pe când vorbeau ei astfel, Însuşi Isus a stat în mijlocul lor şi le-a zis: „Pace vouă!”

Plini de frică şi de spaimă, ei credeau că văd un duh.

Dar El le-a zis: „Pentru ce sunteţi tulburaţi? Şi de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă?”

Uitaţi-vă la mâinile şi picioarele Mele, Eu sunt; pipăiţi-Mă şi vedeţi: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeţi că am Eu.”

(Şi după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile şi picioarele Sale.)

Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau şi se mirau, El le-a zis: „Aveţi aici ceva de mâncare?”

I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere.

El le-a luat și a mâncat înaintea lor.

Apoi, le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.”

Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

Și le-a zis: „Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze a treia zi dintre cei morți.

Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.

Voi sunteți martori ai acestor lucruri.

Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”

El i-a dus până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.

Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer.

După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.

Și tot timpul stăteau în Templu și lăudau și binecuvântau pe Dumnezeu. Amin.”

Dacă ar fi să iau un titlu de aici, l-aș numi „**Adevărata Pecete a Paștelui**”. Cum am ajuns la aceasta? Cu o săptămână în urmă, când eram în drum spre Georgetown, un orașel din apropiere de New Albany, am văzut niște băieți care duceau daruri pentru pecețile de Paști. Atunci m-am gândit: „Ce este o pecete a Paștelui? Cu siguranță înseamnă cu mult mai mult decât pentru ceea ce aduc daruri acești băieți.” Apoi m-am gândit: „Ce fac ei cu aceste peceți și cu contribuția care se ia pentru ele?” Desigur, aceste peceți se pun pe scrisori și pe alte lucruri. Fiecare oferă cât dorește pentru ele, după care sunt duse la oamenii din spitale, care au tuberculoză și alte boli, și sunt puse într-un loc până când se termină.

M-am gândit că Paștele are ceva mai mult decât această pecete. Înseamnă mult mai mult decât a pune o persoană în spital ca să se simtă bine.” Și aceasta este bine, nu am nimic împotrivă. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze, fiindcă este un lucru minunat. Dar s-ar părea că trebuie să mergă mai departe, având în vedere că Paștele a însemnat atât de mult pentru biserica creștină și pentru moștenirea creștină: este Pecetea învierii. Cum ar putea să-i ia locul un mic timbru poștal? Nu se poate. Așadar, am început să mă gândesc: „Ce este Pecetea Paștelui?” Astfel, mi-a venit acest gând să vorbesc în dimineața aceasta despre Pecetea Paștelui.

Paștele are Peceți, acestea regăsindu-se în toată Biblia. Le găsim, și sunt tot atât de vechi, pe cât este de veche Biblia. O primă Pecete a Paștelui o găsim în grădina Edenului. Noi știm că orice lucru din Biblie merge înapoi în Geneza, pentru că totul a început acolo. În continuare, m-am gândit de ce este atât de respinsă această Pecete a Paștelui, de ce o refuză oamenii? De ce este atât de condamnată? Apoi, m-am gândit că nu a fost condamnată întotdeauna și că nu toți oamenii fac aceasta, ci Dumnezeu a făcut astfel o cale prin care omul este pus într-o poziție în care este forțat să ia o decizie. Omul nu poate trăi pe pământ fără să ia o decizie, pentru că Dumnezeu aduce această problemă în fața lui. Este un timp când trebuie să luați o decizie în ceea ce privește educația, apoi cu cine vă veți căsători. Voi trebuie să luați decizii cu privire la diferite lucruri.

În grădina Eden, unde au fost numai doi băieți, omul a fost forțat să ia o decizie. Eu cred că acest lucru a fost lăsat, pentru ca omul să-și arate adevărata culoare, să arate ce este el, să arate ce este în el.

Apoi a venit timpul în care Cain și Abel au fost nevoiți să ia o decizie, pentru că sosise timpul închinării și fiecare băiat s-a îngrijit să aducă o jertfă Domnului. Dacă observați, între bine și rău există o foarte mică diferență. Astfel, a fost profețit că în zilele din urmă răul va fi atât de aproape de bine, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.

Cei doi băieți au venit la altare ca să se închine. Mă gândesc câte altare sunt în dimineața aceasta prin biserici, altare peste care sunt puse flori frumoase. Aceasta este în ordine, nu am nimic împotriva lor, dar aceasta pare a fi sfârșitul închinării; florile puse pe altar, o biserică frumoasă, decorațiuni frumoase, sau altceva de felul acesta, par să încheie totul.

Într-un fel, aceasta s-a și întâmplat cu Cain, pentru că el a adus pe altarul său din roadele câmpului, apoi a făcut o slujbă înaintea lui Dumnezeu; dar jertfa lui a fost respinsă pentru că nu a venit pe calea dreaptă și precisă pe care i-a cerut-o Dumnezeu. El și-a adus jertfa și a fost la fel de religios ca fratele său, dar a fost respins. Și pentru că a fost respins pe partea duhovnicească, a devenit gelos și l-a urât pe fratele său.

Aceasta este în om; el nu poate să se abțină să scoată la suprafață ceea ce este, pentru că așa s-a născut. Omul este reprezentat în cer ca păcătos, de către un păcătos. Eu am vorbit nu demult despre aceasta, iar cineva mi-a zis:

„Nu este corect! Dacă sunt reprezentat de neascultarea unui om, nu am nici o șansă.”

„Acesta este adevărul,” am răspuns eu. „Tu te-ai născut păcătos, dar ești

reprezentat; ești condamnat prin reprezentare.”

„Păi, acest lucru pare foarte crud!”

Așa este, dar întoarceți-o pe partea cealaltă, și atunci veți vedea că suntem rânduți la Viață veșnică tot prin reprezentare. În timp ce un om ne-a reprezentat la moarte, un alt Om ne-a reprezentat la Viață veșnică, cu alte cuvinte, ne-a pus din nou în fața tronului. Astfel, fiecare ființă umană vine înapoi în același loc pentru a face alegerea.

Dar lăcomia care a existat întotdeauna; răul care a încercat tot timpul să înăbușe binele, a început în Eden și s-a perpetuat de-a lungul epocilor. A venit și a intrat în politică, în biserică, în viața de familie: lăcomia, încercarea de a stăpâni și de a distruge, încercarea de a prelua puterea, de a împinge binele afară. Noi vedem că acest rău lucrează pretutindeni și a făcut tot timpul același lucru: a încercat să conducă și să subjuge.

Răul acesta a lucrat tot timpul, în Vechiul Testament, în zilele profeților. Mi-am notat multe exemple, dar nu voi avea timp să intru la ele. În zilele profeților s-a întâmplat la fel ca în grădina Eden: adevăratul Glas al lui Dumnezeu, adevărata închinare la Dumnezeu a fost condamnată și scoasă afară, iar cel neprihănit a fost omorât de cel rău. La început, Glasul lui Dumnezeu a fost redus la tăcere de lăcomie și gelozie, iar de atunci, acest lucru s-a repetat iar și iar în biserică.

Dar dacă observați, de îndată ce glasul lui Abel a fost redus la tăcere, prin moarte, Dumnezeu l-a ridicat pe Set pentru a-i lua locul. Aceasta nu era altceva decât o umbră a Paștelui, a învierii, un înlocuitor până când avea să vină învierea.

În Vechiul Testament, Dumnezeu Și-a ținut Glasul viu prin profeți. Ei au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, iar oamenii i-au omorât cu pietre. Dar de îndată ce era omorât unul cu pietre și îndepărtat, Dumnezeu avea grijă să ridice altul. Ei aveau

să-l omoare cu pietre și să-l îndepărteze și pe acela, dar Dumnezeu ridică altul și apoi altul. În felul acesta, El și-a ținut Glasul viu înaintea oamenilor, din Eden până astăzi.

Noi am văzut că de îndată ce a realizat ce a făcut, Cain a ieșit din prezența lui Dumnezeu și a fost pecetluit departe de El, primind un semn de recunoaștere. Biblia spune că el a ieșit din prezența lui Dumnezeu pecetluit, însemnat și a locuit la răsărit de Eden. Ce lucru cumplit a făcut Cain din pricina geloziei și pentru că nu a vrut să fie împăcat cu Dumnezeu pe aceeași cale hotărâtă prin care a venit fratele său.

Dumnezeu i-a spus lui Cain: „Dacă te vei închina ca Abel, vei fi bine primit.” Dar Cain a răspuns:

„Iată, ce am adus, am pus aici. Aceasta este ceea ce am eu, ce îți ofer, și rămâne la alegerea Ta dacă îmi vei primi oferta sau o vei respinge.”

Aceasta este atitudinea pe care o au oamenii tot timpul în viața religioasă. Ei spun: „Eu merg la biserică, ajut biserica și fac aceasta și cealaltă. Dacă Dumnezeu nu este mulțumit cu aceasta, mai mult nu pot; aceasta este ce pot face mai bine.”

Vedeți? Dar Dumnezeu nu cere aceasta, ci cere calea pe care a dat-o El. Dumnezeu a dat o cale și cere ca tu să accepți ceea ce a dat El. Înțelegeți? El nu are nevoie de ajutorul nostru, nu are nevoie să-l spunem noi ce și cum să facă. El a pregătit calea pentru noi, a pregătit lucrurile pe care trebuie să le facem și felul în care trebuie să le facem și nu are nevoie de ideile sau părerile noastre. Noi nu trebuie să venim la El în felul acesta, dar am aflat că oamenii tind să facă aceasta și au procedat așa de-a lungul anilor.

Găsim aceasta și în politică. Mi-am notat câteva lucruri despre politică și veți vedea cum putem afla astăzi unde suntem și cum și-au vândut oamenii dreptul de întâi

născut pentru politică. Dacă ați primit caseta pe care am înregistrat-o duminica trecută în Middletown, Ohio, unde am vorbit despre Ahab și Izabela, mi-aș dori s-o ascultați. Veți vedea cum națiunea aceasta L-a vândut pe Hristos din cauza lăcomiei, pentru câțiva dolari în plus și pentru a avea o mai mare popularitate printre oameni. Ei au făcut la fel ca Iuda, care L-a vândut acum două mii de ani pentru treizeci de arginți. Oh, este un lucru oribil să ne gândim la starea în care se află națiunea și oamenii de astăzi! În urmă cu mulți ani înainte, ei n-ar fi făcut pentru nimic în lume așa ceva, dar astăzi sunt atât de lacomi încât încearcă să câștige tot mai mulți bani și să trăiască cât mai ușor. Desigur, acest lucru îl face lumea, cei care nu sunt creștini.

Creștinii nu cer lucruri ușoare. Astăzi, foarte mulți predicatori le promit oamenilor ceva fals numai să se facă creștini. Ei le spun: „Dacă vii la Hristos, toate problemele tale se vor rezolva.” Dar eu vă spun că abia atunci încep problemele voastre. În clipa în care vii la Hristos, îți pui uniforma, pui mâna pe armă și intri pe câmpul de luptă. Calea creștinului nu este un pat plin cu flori, ci este o luptă continuă care începe în clipa când pornești pe cale și se termină când sufletul tău este eliberat prin moarte. Voi nu sunteți la un picnic, ci sunteți pe câmpuri de luptă.

Nu-mi place să spun aceasta, dar trebuie să fiu sincer. Uneori sunt uimit când aud că se vorbește despre „o credință extraordinară”, despre „o religie extraordinară” sau despre „oameni extraordinari”. Astăzi totul a devenit extraordinar, iar televiziunea prezintă tot felul de absurdități despre oameni veniți din spațiu. Oh, au adus aceste lucruri chiar și în vindecarea divină, așa că auzi de vindecări divine nemaipomenite. Dumnezeu nu Se dă în spectacol, El nu are astfel de lucruri! De multe ori sunt aduși pe platformă oameni care, fără îndoială, posedă daruri dar au o înțelegere greșită despre Evanghelie. Ei pun untdelemn pe oameni, se roagă, stau acolo și îi scutură până când se întâmplă ceva și sunt vindecați. Dar poate că oamenii aceia trăiesc în păcat, iar după ce merg acasă constată că acele lucruri se întorc din nou peste ei. Poate s-au aflat într-o stare de entuziasm în timp ce erau pe platformă, iar credința pe care o aveau în Dumnezeu, i-a vindecat, dar când merg înapoi printre necredincioși, starea aceea vine din nou peste ei. Aceasta se întâmplă de fiecare dată.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este vindecarea divină, hotărâri clare luate pentru Hristos. Așa este.

De curând am primit o scrisoare de la Asociația Luterană din Germania, în care mi s-a spus că un frate a ținut acolo un serviciu de vindecare fiind sponsorizat de bisericile luterane și pentecostale.

Ei i-au spus: „Tu predici vindecarea divină. Tot ce trebuie să faci este să-ți pui mâinile peste oameni, iar ei vor simți ceva și se vor vindeca.” Dar fratele le-a răspuns:

„Nu sunt de acord cu voi! Ce spuneți de Deborah Stadskev, o copilă complet sănătoasă care a murit în câteva ore? Voi ați mers acolo, v-ați rugat, ați scuturat-o și ați uns-o pentru vindecare, dar viața nu s-a întors în ea, așa că i-au trimis o telegramă fratelui Branham. El nu a spus însă nimic până nu a avut un Cuvânt clar din partea Domnului, iar când a avut răspunsul a putut să-L spună în Numele Domnului Isus.”

Aceasta este ceea ce ne trebuie nouă: un răspuns clar din partea lui Dumnezeu. De aceea trebuie să venim și să ne botezăm în Numele lui Isus Hristos pentru că aceasta este o poruncă, o hotărâre categorică din partea Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea stăm neclintiți cu aceste lucruri, pentru că sunt poruncile lui Dumnezeu, sunt Evanghelia Lui. Noi trebuie să stăm cu Ea așa cum este scrisă. Fie că cineva este de acord cu voi, fie că sunteți urâți, indiferent ce se întâmplă, rămâneți cu Cuvântul, pentru că Dumnezeu vrea decizii ferme! Dar cum puteți face aceasta dacă știți că sunteți greșiți? Cum puteți veni să cereți vindecarea divină știind că inima voastră nu este în ordine cu Dumnezeu, că nu-l slujiți pe El? Voi vreți să mergeți înapoi și să faceți lucrurile lumii, dar așa nu veți fi vindecați niciodată! Înțelegeți? Voi trebuie să veniți curați înaintea lui Dumnezeu, să-l închinați Lui inima și viața voastră, iar după aceea Dumnezeu vă va vindeca. Atunci vindecarea va fi de durată pentru că credința voastră a fost ancorată în El.

Cu toate acestea, vedem că lăcomia a pătruns în biserică, în politică, în afacerile interne, peste tot. Priviți ce se întâmplă în Africa din cauza lăcomiei. Și nu numai acolo, ci în toată lumea, pretutindeni, pentru că omul vrea să fie cineva. Aceasta este tot ce au ei, comoara lor se află chiar aici pe pământ și trăiesc așa. Dacă aceasta ar fi tot ce am, aș fi omul cel mai nenorocit. Dar eu caut o Cetate al Cărei Ziditor și Creator este Dumnezeu. Acolo este comoara mea, pentru aceea lupt.

Fiii lui Cain sau mai degrabă fiii Satanei, ei sunt fiii lui Satan deoarece Cain era fiul Satanei. Așadar, fiii lui Cain astăzi... Voi spuneți: „Ești sigur de aceasta, frate Branham?” Da, sunt absolut sigur, deoarece atunci când a fost pe pământ, Isus le-a spus categoric liderilor religioși din acele zile: „*Voi aveți de tată pe Diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.*” (Ioan 8.44). Ei erau pioși și religioși, erau învățați, aveau clădiri mari, biserici mari, burse pentru studiu, preoții, ordine, dar au eșuat în a recunoaște Cine era Hristos; au eșuat în a recunoaște ziua în care trăiau. Și așa cum au făcut atunci, așa fac și acum, este întocmai la fel. Ei nu văd ziua în care trăim și nici lucrurile pe care le face Dumnezeu. Dacă liderii religioși din acele zile au fost numiți fiii diavolului, noi știm că diavolul este cel care l-a inspirat, la început, pe Cain să-l prigonească și să-l omoare pe fratele său. Același lucru s-a întâmplat cu liderii care l-au prigunit și l-au omorât pe Isus Hristos. Ei au trebuit să ia o decizie, la fel cum s-a întâmplat și în grădina Eden. Ei au fost siliți să hotărască: „Ce să facem cu Acest Isus?” Fiii lui Cain, ai Satanei.

Voi întrebați: „Lucrul acesta este valabil și pentru neamuri?” Când Satan l-a dus pe Domnul Isus pe vârful muntelui, ca să-l ispitească, l-a arătat toate împărățiile lumii, care erau ale lui, îi aparțineau, și l-a zis: „Toate acestea sunt ale mele și fac ce vreau cu ele. Pot să le fac să se lupte între ele, sau orice altceva aș vrea.” El a pretins împărățiile lumii și le stăpânește, iar noi putem vedea câtă lăcomie și egoism este în politică. Înțelegeți? Așadar, putem vedea unde se află biserica și conducătorii ei când sunt stăpâniți de lăcomie și egoism.

Acum fiți atenți la bătrâna lăcomie care a început în Eden, a pus o pecete rea pe Cain și s-a perpetuat până în timpul Domnului nostru Isus, în timp ce celălalt a primit o Pecete dreaptă. Când a venit Domnul Isus pe pământ, l-a făcut un proces de către cea care se numea Justiție. Ce batjocură! Ce nedreptate s-a făcut

acolo! Nu a existat nici măcar un lucru pe care să-l poată găsi împotriva Lui. Puterea politică nu a putut găsi nimic împotriva Sa, așa cum a declarat chiar Pilat: „*Eu nu găsesc nicio vină în omul acesta.*” (Luca 23.4).

Dar apoi a venit biserica și ei au fost siliți să ia o decizie. După ce puterea politică l-a dat drumul, Satan a venit pe partea cealaltă, pentru a arăta că dacă a pierdut bătălia aici, mai are ceva de rezervă: el putea să intre în biserică, iar ei l-au răstignit pentru că au fost siliți să ia o decizie. Când au fost întrebați, ei au spus: „Vrem să ni-l dați pe Baraba în locul lui Isus!”

Vedeți cum au făcut-o? Și astăzi, este chiar în fața ochilor noștri, este același lucru care a fost întotdeauna: ne vor sili să luăm o decizie. Pilat a știut în inima lui că dacă își va da acordul ca Isus să fie predat bisericii, biserica îl va trimite la cruce. El știa foarte bine că dacă îl va elibera și va lăsa biserica să decidă, biserica îl va crucifica. Așadar, Pilat nu este iertat. El a luat apă și a încercat să-și spele mâinile de Sângele lui Hristos, dar nu a putut să facă aceasta.

Pilat și-a petrecut ultimii ani de viață în Elveția. Se spune că și-a pierdut mințile, iar în cele din urmă s-a sinucis aruncându-se într-un lac. Există o legendă care spune că la ora trei după-amiaza, de pe fundul lacului se ridică o apă albastră, care apoi se retrage înapoi. Se adună oameni din toată lumea ca să vadă fenomenul. La ora trei, apa aceea de culoare albastru-indigo, vine de undeva din lac, se învolbură puțin la suprafața apei, apoi merge înapoi în adâncuri, pentru a arăta că nici o apă nu poate spăla Sângele lui Isus Hristos de pe mâinile niciunui om. El este vinovat. Fiecare om care l-a respins vreodată pe Hristos, are sângele Lui pe mâinile sale și nu există nimic să-l poată spăla. Există o singură cale: să-l acceptăm pe Hristos și să-l credem.

Fiii Satanei, fiii lui Cain, îi prigonesc pe fiii lui Dumnezeu și-i dau la moarte. Aceasta este ceea ce i-a făcut tatăl lor lui Abel; și aceasta l-au făcut urmașii lui, lui Isus. Aceasta le-au făcut profeților. Aceasta este ceea ce zace în ei să-o facă din nou, și o vor face de îndată ce le va fi deschisă calea să-o facă.

Țineți minte! Noi am cam amestecat lucrurile și nu le-am luat în serios, iar oamenii au deviat de la calea Evangheliei, de la ceea ce va avea loc. Noi ne confruntăm din nou cu aceasta, din pricina acțiunilor noastre, și nu putem face nimic în legătură cu aceasta.

Voi spuneți: „Frate Branham, ce motive ai să vorbești împotriva acestor lucruri?” Sunt aceleași motive pe care le am când vorbesc împotriva păcatului. Eu știu că nu pot opri păcatul, dar îmi pot ridica glasul împotriva lui. Exact aceasta fac acum: îmi ridic glasul împotriva păcatului și a lucrurilor greșite. Am făcut rău și vom culege exact ce am semănat.

La Middletown, a avut loc o adunare la care au fost invitați un preot catolic, un predicator baptist și un predicator prezbiterian, ca să se consulte cu ei cu privire la fondurile școlii. Preotul a fost de acord ca protestanții să plătească taxe la fel ca și catolicii, apoi a spus: „Ar trebui să facem o singură școală, o școală catolică.” Oh, sigur că da, ca să îi prindă pe acei copii de când sunt mici! Oh, ce lucru!

Cum au stat oamenii acolo și au discutat aceste lucruri din cauza politicii! Cum de nu pot înțelege? Dar iată-ne aici, chiar aici, în această dimineață de Paști. Motivul pentru care am venit în această țară și am devenit americani, a fost ca să avem libertate religioasă împotriva sistemului religios al Izabelei. Dar iată că ne-am întors și l-am ales, l-am pus acolo sus la Casa Albă; am ales exact lucrul din cauza căruia am venit aici ca să fim liberi. Voi știți că starea în care trăim este groaznică, deoarece biserica este vândută din punct de vedere spiritual.

Ei L-au dat la moarte, L-au ucis exact cum au făcut și cu neprihănitul Abel. De ce a fost ucis Abel? Pentru că avea în inimă descoperirea a ceea ce era nevoie pentru a primi răscumpărarea din păcat și pentru a fi primit de Dumnezeu. De aceea L-au omorât și pe Isus: pentru că în El era descoperirea a ceea ce era nevoie pentru ca Dumnezeu să vindece păcatul. Acesta este motivul pentru care ei sunt astăzi împotriva Bisericii adevărate a Dumnezeului Celui Viu: pentru că predică leacul pentru păcat, lucrurile care îi fac pe oameni să trăiască diferit și să se comporte diferit.

Dacă rezumăm toate acestea la biserica în care trăim astăzi, la grupările pentecostale, vedem că ei s-au întors înapoi și fac același lucru de care au fost eliberați cândva. Aceasta arată că undeva este ceva greșit. Este nevoie de un leac pentru păcatul care a venit înăuntru deghizat în chipul adevăratei religii rusalistice. Dar dacă nu produce exact ceea ce trebuie să producă, dacă nu produce același fel de roade, înseamnă că undeva este ceva greșit. Cum este posibil ca un dovleac să producă pepeni? Nu o poate face. Cum poate produce vița, piersici? Nu o poate face. Dacă produce piersici, înseamnă că viața pomului de piersic este în viața viței.

Din păcate, aceasta este ceea ce vedem astăzi printre noi. Astfel, dacă biserica, indiferent cât de mult vestește că este biserica Dumnezeului celui viu, nu dovedește că-l are pe Dumnezeu cu credința Sa de modă veche și nu-i aduce pe oameni înapoi la adevărata mântuire dovedind că Dumnezeu trăiește printre ei, înseamnă că ceva este greșit, pentru că nu produce Viața pe care a spus Hristos că o va produce.

Hristos a murit la Calvar. Nu demult, am citit o carte în care scria că s-au făcut ceva cercetări și s-a ajuns la o concluzie surprinzătoare. După ce am citit, am pus cartea jos, am ridicat mâinile și l-am lăudat pe Dumnezeu. Apoi, m-am ridicat și m-am plimbat puțin, după care m-am așezat, am citit din nou și m-am gândit: „Pe același munte pe care a murit și a fost îngropat Adam, a murit și a fost îngropat și Isus. Adam a murit și a fost îngropat pe Golgota. Ce potrivire perfectă, dacă este adevărat!”

Să zicem că este adevărat. Dacă este așa, înseamnă că primul Adam a murit și a fost îngropat acolo, iar când a venit Isus, era în țărână pentru că reprezenta lumea și oamenii păcătoși. Dar când a murit al doilea Adam pe Golgota, fiind Dumnezeul cerului, nu a existat destulă țărână ca să-l țină acolo, așa că a înviat a treia zi și este viu în vecii vecilor. Dar problema păcatului a fost rezolvată. Dumnezeu a rezolvat-o pe Golgota, fiindcă acolo a fost plătit prețul cerut. Când a murit al doilea Adam, El a plătit prețul păcatului pentru rasa umană, dar lumea l-a pus și l-a pecetluit într-un mormânt.

Ei fac același lucru și astăzi, sau mai bine zis încearcă să facă aceasta. Fiți atenți, pentru că nu vreau să pierdeți aceasta.

Lumea aceasta încearcă să-L pecetluiască din nou pe Hristos în mormânt, iar lucrul acesta va deveni din ce în ce mai rău. Ei încearcă să-l facă un Dumnezeu istoric, Unul care le-a dat cândva apostolilor putere să vindece și să scoată dracii. Dar ce au făcut oamenii? De îndată ce au crezut că au scăpat de El, așa cum a crezut și Cain că a scăpat de Abel, l-au pus într-un mormânt și l-au pecetluit acolo, iar astăzi, încearcă să-l țină acolo. Oh, dar ce dimineață de Paști!

Dimineața de Paști le-a ruinat toată teologia! O mie nouă sute de ani mai târziu, El a venit în mijlocul Bisericii Sale și a ruinat toată teologia oamenilor, dovedind că a înviat în dimineața de Paști și nu este mort, ci este viu și trăiește în vecii vecilor. Ei nu pot să-L țină în nici un mormânt! Nu-l puteți pune într-un mormânt metodist, baptist, prezbiterian sau mai știu eu de care, pentru că El S-a ridicat din mormântul acela și astăzi este viu. Eu am avut un mormânt baptist, iar voi poate ați avut unul metodist, dar într-o zi, Isus a înviat de acolo și a dovedit că nu este un Dumnezeu istoric, ci Unul viu, prezent, care trăiește în veci de veci.

În dimineața aceea de Paști s-a întâmplat ceva. Este vorba de o Pecete, de o Pecete mulțumitoare. Când l-au luat și l-au pus în mormânt, oamenii au pus pe el o pecete romană, dar când a sosit ceasul hotărât, nu a mai putut să fie ținut acolo. Este adevărat că El a stat acolo o vreme, adică trei zile și trei nopți, dar la timpul stabilit de care vorbește Scriptura (Aleluia!), nu a mai existat nimic să-L poată ține acolo pentru că trebuia să se împlinească ceea ce spusese: „*Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.*” (Ioan 2.19). Astfel, pecetea aceea a fost ruptă, iar El a înviat, Același Isus viu în vecii vecilor.

Apoi, timp de o mie nouă sute de ani, sau poate o mie patru sute sau o mie cinci sute de ani, a fost pecetluit de biserici, dar El a spus: *În zilele din urmă...*, și nimic nu va putea opri aceasta: „*Spre seară se va arăta lumina,*” iar „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” Indiferent cât de multe peceteți veți încerca să puneți peste aceasta, Dumnezeu le va rupe. El a rupt pecetea mormântului; a rupt

pecetea iadului, și a înviat. El a biruit mormântul, moartea, iadul și fiecare lucru făcut de om, ceea ce arată că El era Dumnezeu și că nu mai putea fi pecetluit departe de oameni. El este Dumnezeu în veci de veci și nimic nu-L putea ține; mormântul nu a putut fi săpat destul de adânc ca să-L țină acolo și iadul nu a putut fi îndeajuns de fierbinte.

Oh, nimic nu-l putea ține! El a rupt fiecare pecete cu acea Pecete măreață de Paști cu care era pecetluit. Și ce a spus? „Veți purta aceeași Pecete pe care o port Eu... Și când veți fi pecetluiți cu această Pecete, veți face aceleași lucruri pe care le fac Eu, pentru că cel ce crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu; ba chiar va face altele mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” Cum veți putea ține aceasta? Ce pot face oamenii în legătură cu aceasta? Voi sunteți forțați să luați o decizie, să luați propria voastră decizie în legătură cu ce este de făcut cu aceasta. Așa este.

Nici o pecete nu putea să-L țină, așa că a ieșit la suprafață. Dumnezeu a rupt pecetea mormântului, a morții și a iadului, și a ieșit afară biruitor. Cine a făcut aceasta? Marea Pecete care era înăuntrul Lui. Ei au putut omorî Trupul, dar nu au putut omorî Pecetea. Dumnezeu i-a dat Bisericii Sale o Pecete care nu poate fi distrusă niciodată. Când Cain l-a omorât pe Abel, El l-a ridicat pe Set, iar când au omorât un profet, El a ridicat altul. Ei au continuat să-i omoare, dar Dumnezeu le-a dat Ceva ce nu putea fi distrus, și anume: pe Duhul supranatural. Acesta este Duhul Sfânt, iar El este infailibil și nepieritor. Nu poate fi distrus, ci trăiește în veci de veci. Și pentru că El trăiește, vom trăi și noi pentru că suntem pecetluiți în trupul Domnului Isus Hristos. Nu există nici o cale, nici o posibilitate ca El să fie distrus vreodată; nu poate pieri pentru că are Viața veșnică. Amin. Dumnezeu este mare și rupe toate acele peceti.

Dar El a mai rupt o pecete, pe care o găsim în Exod și despre care aș vrea să vorbesc în continuare. După ce omul a păcătuit și s-a separat de prezența lui Dumnezeu, când a venit să l se închine, exista o perdea care atârna între Locul Sfânt și Sfânta Sfintelor. În Sfânta Sfintelor era slava Shekinah, prezența lui Dumnezeu. Oamenii nu aveau voie să intre acolo; nu le era îngăduit nici măcar să arunce o privire înăuntru, iar bărbatul care pășea acolo, o singură dată pe an,

trebuia să fie uns cu untdelemn, să fie îmbrăcat corespunzător, cu sânge pe el, cu sânge pe mâini și purtând cu sine un vas cu sânge, pentru a stropi cu el tronul îndurării. Slava Shekinah era atât de puternică încât toiagul lăsat acolo la porunca Domnului, a făcut muguri, a înflorit și a copt migdale. Dar acolo era pusă o perdea care separa cele două locuri, pentru că păcatul era asupra oamenilor.

Dar, oh, frate, în ziua când tronul îndurării a fost stropit cu Sângele lui Isus Hristos, Duhul lui Dumnezeu a rupt pecetea (perdeaua) de sus până jos și l-a adus pe om înapoi în prezența lui Dumnezeu.

Isus a spus: „*Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?*” (Luca 23.31). Dacă I s-a făcut aceasta Lui, care era Copacul verde al Vieții, ce va fi cu bătrânul copac formal și mort care nu are Viață, acum când este turnată mânia lui Dumnezeu? Cum poate să reziste la aceasta un bătrân copac formal și mort, când Copacul viu a trebuit să moară și a fost trimis în iad? Mânia lui Dumnezeu a fost turnată peste El din pricina păcatului neascultării, iar dacă Copacul verde a fost trimis în iad, ce se va întâmpla cu copacul uscat când va fi lovit? „*Și, dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se vor face cel nelegiuit și cel păcătos?*” (1Petru 4.18). Ce se va întâmpla cu omul care respinge Calea, care a primit descoperirea și a gustat Cuvântul, dar cu toate acestea refuză să meargă pe Calea lui Dumnezeu? Ce va fi cu un astfel de om?

Da, El a zdrobit păcatul și a rupt pecetea care ne ținea departe de Slava Shekinah.

Noi știm că pecetea este semnul care arată că o lucrare este încheiată. Este ca și cum ați pecetlui până la destinație încărcătura unei mașini, după ce ați pus acolo toată munca voastră. Orice pecete arată că lucrarea respectivă este terminată. Când se scrie un document important, la sfârșit este sigilat sau pecetluit. Dar niciodată nu este pecetluit înainte de a fi terminat. Sângele caprelor și al boilor nu putea să îndepărteze păcatul, dar când a fost încheiată lucrarea de pe Calvar, păcatul a fost îndepărtat pentru totdeauna.

Acum fiți atenți! După căderea omului în păcat, Dumnezeu a pus la răsăritul grădinii Edenului, niște heruvimi, care să învântească o sabie învâpăiată, ca să păzească drumul care ducea la Pomul Vieții. Cine era Pomul Vieții? Isus. Iar copacul morții era mama voastră; ea v-a adus aici în viața firească, dar Hristos vă duce în Viața duhovnicească, prin nașterea din nou. Toți cei născuți din femeie trebuie să moară, dar cei născuți din Bărbat, vor trăi veșnic. Tot ce vine prin femeie este firesc, dar ce vine prin Bărbat este duhovnicesc, iar când spun Bărbat, nu mă refer la omul firesc, ci la Omul Isus Hristos.

Priviți! Deoarece Pomul Vieții era păzit, omul nu putea să se întoarcă înapoi pentru că nu era nici o jertfă corespunzătoare pentru a îndepărta păcatul. Astfel, când ei veneau să se închine, Slava Shekinah era în spatele perdelei, pecetluită pentru ei. A fost pecetluită încă din Eden, dar după moartea și învierea lui Isus, când lucrarea a fost încheiată și a venit ziua de Rusalii, El nu l-a pecetluit pe om în afară, ci l-a pecetluit înăuntru cu El însuși. Astfel, acum suntem pecetluiți și închiși în prezența Slavei Shekinah. Și nu numai că suntem pecetluiți înăuntru, ci suntem pecetluiți acolo pentru veșnicie. Amin. Oh, îmi place aceasta! Pecetluiți înăuntru pentru veșnicie. Aceasta este adevărata voastră Pecete a Paștelui.

„Noi toți... am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup.”
(1Corinteni 12.13).

Voi întrebați: „Duhul Sfânt este o Pecete? Efeseni 4.30 spune: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* Acesta este originalul, adevărata Pecete a Paștelui. Ea arată că prețul pentru păcatul nostru a fost plătit și că Dumnezeu ne-a primit. Astfel, noi suntem pecetluiți în Hristos, prin Duhul Sfânt. Păcatul este terminat, iar Pecetea veșnică este pusă. Acum, noi suntem înviați. De ce putem avea un asemenea timp în care să vorbim despre lucrurile lui Dumnezeu? Pentru că suntem înviați.

„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30). Deci, acum noi suntem înviați și suntem înviați dinăuntru

Înspre înafară, nu dinafară spre interior. Oh, vedeți? Noi nu suntem pecetluiți înafară, ci suntem pecetluiți înăuntru.

În zilele când păcatul stăpânea, iar noi eram o urâciune înaintea lui Dumnezeu pentru că nu era plătit nici un preț pentru îndepărtarea lui, noi eram pecetluiți departe de El. Dar acum, când perdeaua s-a rupt în două, când pecetea a fost ruptă de către Jertfa pentru păcat care S-a dat pentru noi, suntem botezați înăuntru și pecetluiți înăuntru; suntem înviați. Cum știm aceasta? O spune Biblia. Amin. Noi suntem înviați, suntem ridicați împreună cu El în învierea duhovnicească. Ce înseamnă cuvântul „înviator”? „Înviator” înseamnă „înviere”. Așa este. Noi suntem deja înviați și stăm chiar acum împreună în locurile cerești în Hristos Isus, bucurându-ne de Pecetea Paștelui. Amin. Aceasta este adevărata Pecete a Paștelui, a lui Dumnezeu.

Cum suntem pecetluiți noi? Printr-un singur Duh, noi suntem botezați într-un singur Trup și pecetluiți pentru veșnicie. Acum, noi creștem duhovnicește. De unde am înviat noi? Dintr-o viață de păcat, pentru că odinioară am fost păcătoși și am iubit lucrurile lumii. Mulți oameni spun că ei au fost înviați, dar viața lor dovedește altceva. Viața voastră dovedește ce sunteți, pentru că Isus a spus: „...după roadele lor îi veți cunoaște.” (Matei 7.20). De aceea, noi nu putem face un om să vorbească în limbi și apoi să spunem că are Duhul Sfânt. Noi nu credem aceasta, pentru că nu există nici un verset biblic care să întărească așa ceva. Nu, domnilor. Bărbații vorbesc în limbi, apoi merg afară și trăiesc ca lumea, în timp ce femeile vorbesc în limbi, apoi își taie părul și se machiază. Voi nu puteți spune că acesta este Duhul Sfânt. Cu siguranță că nu. Este posibil ca un bărbat să fumeze, să meargă și să trăiască cu soția vecinului, să meargă la petreceri, să trăiască la fel ca lumea și apoi să spună că are Duhul Sfânt? Nu, nu. „După roadele lor îi veți cunoaște.” Un pom rău nu poate aduce roade bune, așa cum nici un pom bun nu poate aduce roade rele.

Noi suntem pecetluiți de Duhul Sfânt, adevărata Pecete de Paști a lui Dumnezeu; suntem pecetluiți pentru veșnicie în Trupul lui Hristos. Deci, nu este o pecete vremelnică, ci una veșnică. Omul care a primit această Pecete este înviat din morți, dintr-o viață de păcat. Ce înseamnă aceasta? Că duhul lui a fost înviat;

dorințele lui au fost înviate; viața lui a fost înviată și acum este o faptură nouă. Mai mult, se adună cu frații lui, așa cum o facem noi în dimineața aceasta, ca să se roage unii pentru alții, să se ajute unii pe alții, să se încurajeze unii pe alții și să stea împreună în locurile cerești în Hristos Isus, pecetluiți de către Duhul Sfânt. *„Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”* (Coloseni 3.3). Așa spune Scriptura.

Vedeți, noi suntem pecetluiți cu Pecetea Paștelui, a învierii, care a confirmat că Viața Sa și ceea ce a spus El este adevărat. Noi am văzut că este o lucrare completă, încheiată. Învierea lui Dumnezeu este o lucrare încheiată. Duhul Sfânt este Pecetea lui Dumnezeu pentru o lucrare încheiată.

Noi venim la Hristos și primul lucru care se întâmplă este că devenim neprihăniți prin faptul că credem în El. Când facem aceasta, realizăm că am fost răi și Îl rugăm pe Dumnezeu să ne sfințească, să ne curățească viața de păcat.

Vedeți? Este neprihănirea vestită de Martin Luther, mesajul adus de el, apoi este sfințirea vestită de Wesley, iar când totul este gata și Biserica Sa este pregătită, ce urmează? Pecetea care arată că lucrarea este încheiată.

Este ca în cazul piramidei. Priviți o bancnotă de un dolar. Eu am mai făcut referire la aceasta, dar nu știu dacă am făcut-o aici sau în altă parte. Dacă ați observat, pe bancnota de un dolar scrie „Marea Pecete.” Pe o parte a bancnotei avem piramida, iar pe partea cealaltă este vulturul. De ce ar fi forțați ei să scrie acolo „Marea Pecete”? Pentru că, dacă observați, chiar în spate, deasupra piramidei este un bloc mic; acela este piatra de încheiere care nu a fost pusă niciodată pe piramidă. Dacă ați fost vreodată în Egipt, ați văzut că de fapt piramida nu este încheiată, nu are vârful. Ce este aceasta? Enoh a construit-o înainte de potop. A fost o comemorare; de aceea nu a fost distrusă în timpul potopului. Nu a distrus-o nimic pentru că a fost construită ca aducere aminte.

Dacă observați, jos la temelie este largă, apoi se îngustează tot mai mult în sus,

mergând spre piatra de încheiere. Acolo este epoca luterană, apoi este sfințirea și botezul Duhului Sfânt. După ce trece de epoca pentecostală, ajunge într-un loc...

Toate pietrele acelea sunt atât de perfect șlefuite încât nu intră nici măcar o lamă de ras între ele. Cum le-au ridicat oamenii aceia acolo sus, fiindcă ele cântăresc tone? Ei au luat o lamă de ras și au încercat s-o introducă între acele pietre, dar erau atât de perfect șlefuite încât nu au putut face aceasta. Atât de perfect au fost puse împreună.

Și acum, când este pe cale să fie pusă Piatra de încheiere, pietrele se îmbină împreună perfect, se așează în așa fel încât și unghiurile sunt perfecte. Nu va fi nevoie de mortar deoarece Piatra se va așeza perfect. Aceasta este ceea ce face Dumnezeu cu Biserica Sa. El Își șlefuește poporul într-un fel atât de desăvârșit încât atunci când vine Piatra de încheiere, Hristos, Se potrivește perfect pe toată construcția. Atunci va avea loc învierea tuturor mădularelor Bisericii care va merge în sus.

Acum, stăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus. Noi știm că la înviere trupul lui Isus a fost luat sus. De asemenea, știm că Biblia vorbește despre trei ceruri. Cred că Pavel a fost ridicat până la al treilea cer și a văzut lucruri despre care nici nu a putut vorbi.

Primul cer este numit în Scriptură, norii. Cu alte cuvinte, este atmosfera de deasupra norilor. Când atmosfera de deasupra norilor vine în biserică, aceasta devine un loc ceresc. Al doilea cer este considerat a fi sistemul solar, iar al treilea cer merge mai departe de sistemul solar.

Acum fiți atenți puțin la aceasta.

Einstein a dovedit științific că dacă două obiecte, de exemplu două mașini, ar veni una spre cealaltă, pe șosea, cu viteză mare, ar putea trece una pe lângă cealaltă și

să nu deranjeze nimic. Viteza ar face aceasta! Ar trece una pe lângă cealaltă și nu li s-ar întâmpla nimic.

Nu demult, am fost pe Muntele Palomar, California, și am privit prin telescopul care poate vedea până la o distanță de peste o sută douăzeci de milioane de ani lumină. Gândiți-vă câte mile am avea dacă am transforma acești ani lumină? Dar Raiul este la miliarde și miliarde de ani depărtare; atât de departe că nu s-a suit la mintea nimănui. Cum vom ajunge noi acolo? Va fi o călătorie făcută cu viteza gândului. Doar vă veți gândi la cer și veți fi deja acolo. După ce a fost înviat, Isus a trecut prin ziduri și prin uși, și totuși a stat cu ucenicii Săi și a mâncat pește fript și un fagure de miere. Aleluia! Viteza! Când viața va părăsi trupul acesta, în clipa următoare vom fi deja Dincolo cu Dumnezeu. Acum, noi cunoaștem doar metri, centimetri sau kilometri, suntem mărginiți și gândim firește, în sistemul de măsură omenesc. Dar ce timp va fi acela când vom pleca de aici!

Serile trecute am vorbit despre Avraam și sămânța sa după el, și am văzut cum Dumnezeu a arătat totul prin Avraam: cum a fost scos din familia lui și socotit neprihănit în capitolul 12 din Geneza; în capitolul 16, Legământul a fost confirmat prin sfințire, iar în capitolul 17, i-a îngăduit să se hrănească de la sânul Său, de la Duhul Sfânt.

Deci, așa cum am predicat în Mesajul „Ascultați-L!”, El l-a scos pe Avraam afară, i-a schimbat numele din Abram în **Abraham**, dându-i parte din Numele Său, **Elohim**, **h-a-m**, iar la urmă i s-a arătat.

Dar aș vrea să observați că și cu sămânța lui Avraam a procedat la fel. Sămânța lui Avraam a venit prin neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt, manifestarea Numelui Său arătând Cine este El. A cui manifestare? A lui Isus Hristos, botezul în Numele Lui și așa mai departe. El i-a chemat afară, li s-a descoperit și Și-a împărțit Numele cu Biserica Sa. Apoi ce a făcut El? Ce a făcut în Biserica în care Și-a descoperit Numele, Numele lui Isus? S-a descoperit în același fel în care i s-a descoperit și lui Avraam, putând să descopere gândurile ascunse în timp ce stătea cu spatele. Înțelegeți? A venit în același Nume, în aceeași formă și a procedat în

același fel, ceea ce dovedește că suntem chiar la sfârșit.

Fiți atenți! Când El a făcut aceasta, acesta era ultimul semn pe care l-a dat Domnul Bisericii Sale înainte ca să aibă loc schimbarea, transformarea Bisericii, a lui Avraam și a Sarei. Când Îngerul a descoperit taina, femeia (Biserica), s-a îndoit, i-a venit greu să creadă și a râs în sinea ei. Ea avea nouăzeci de ani și el o sută, firește era imposibil să se întâmple așa ceva. Voi înțelegeți ce vreau să spun în privința aceasta. Trupurile lor erau moarte, Avraam era uscat, iar pântecul Sarei era sterp. Dar ce s-a întâmplat? Ce a avut loc?

Sara și-a zis: „Cum se poate ca eu, o femeie bătrână și domnul meu bărbatul, să mai avem un copil? Noi am încetat de multă vreme să avem o relație de acel fel. Este imposibil și pentru el și pentru mine. Cum s-ar putea face aceasta?” Și a râs în sinea ei. Dar Îngerul l-a privit pe Avraam și i-a zis: „De ce a râs, Sara? De ce a gândit aceasta în inima ei?”

Fiți atenți, pentru că acela a fost ultimul semn înainte să se întâmple ceva cu Avraam și Sara.

Odată, am predicat aici și v-am spus că Dumnezeu i-a făcut din nou tineri: un bărbat tânăr și o femeie tânără. Ca dovadă că este adevărat, ei s-au dus în Gherar, au făcut o scurtă călătorie, iar Abimelec, împăratul țării, s-a îndrăgostit de Sara și a vrut să se căsătorească cu ea pentru că era o femeie tânără și frumoasă. Dar pentru aceasta, Dumnezeu a trebuit să facă ceva: El a trebuit s-o schimbe. El nu i-a făcut doar tineri, un bărbat tânăr și o femeie tânără, pentru că dacă ar fi făcut numai aceasta, ei s-ar fi confruntat cu aceeași problemă; pentru că ei s-au căsătorit când Sara avea aproape șaisprezece ani, dar nu au avut niciodată copii pentru că ea era stearpă. Dacă El i-ar fi făcut din nou tineri cum au fost odată, ei ar fi avut același fel de viață, de aceea a trebuit să facă ceva diferit, a trebuit să-i schimbe ca să poată avea fiul făgăduit, fiul pe care urmau să-l primească. Înțelegeți? Pentru aceasta, Domnul a trebuit să le schimbe întreaga ființă, să-i întinerească și să-i schimbe ca să poată primi fiul făgăduit.

Același lucru îl va face El în continuare. Țineți minte că după ce semnul acela s-a manifestat pe deplin în fața lui Avraam și a grupului său, următorul pas a fost schimbarea lor. Înțelegeți?

Noi am văzut cum Domnul a lucrat prin neprihănire, sfințire, botez cu Duhul Sfânt, a făcut semne și minuni, l-a vizitat pe Avraam și a deosebit gândurile inimii, i-a schimbat și le-a dat fiul făgăduit. Și ce a spus El? „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aiudoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.*” (Luca 17.28,30). Noi vedem că aceasta se întâmplă chiar acum. Și care a fost următorul lucru care s-a întâmplat? Schimbarea trupurilor. Aceasta arată că și noi așteptăm un Fiul făgăduit. Glorie! Este adevărat? Dar nu putem să-L întâlnim în trupurile acestea. Dacă am fi doar întineriți, dacă am fi din nou tineri și tinere, tot nu am putea să-L întâlnim pentru că întâlnirea noastră trebuie să aibă loc în văzduh. Deci, pe lângă întinerirea noastră, trebuie să se mai întâmple ceva, trebuie să fim schimbați în așa fel încât să putem fi ridicați în văzduh ca să-L întâlnim.

Următorul lucru care va avea loc este Răpirea Bisericii: schimbarea trupurilor noastre și învierea sfinților adormiți, pentru a-L întâlni pe Domnul Isus în văzduh.

Oh, amintirea Paștelui este vie în inima celor care au fost pecetluiți cu Duhul Sfânt! La poarta Edenului, omul a fost pecetluit de Dumnezeu, dar la Rusalii a fost pecetluit pentru veșnicie în Dumnezeu. El nu va mai merge înăuntru și afară, ci va fi pentru totdeauna în prezența Lui.

Priviți! „*Printr-un singur Duh... am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup.*” (1Corinteni 12.13). Este adevărat? Și pentru cât timp suntem pecetluiți? „*Până în ziua răscumpărării.*” (Efeseni 4.30). Un astfel de om nu va mai umbla după lucrurile lumii: „*Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.*” (Coloseni 3.3). Este pecetluită de către Duhul Sfânt. Oh, ce verset minunat: pecetluit în Hristos de către Duhul Sfânt.

Când a înviat Isus din morți, omul a fost forțat să ia din nou o decizie: „A înviat El

sau nu a înviat?” Și ce au făcut ei? Exact ce au făcut la procesul de batjocură pe care I l-a intentat politica și biserica împreună. Și de data aceasta, politica și religia s-au unit așa cum au făcut-o la răstignire. Este exact ceea ce face politica și biserica, acum, și ce vor face și în viitor.

Ahab a fost un băiat destul de bun, dar Izabela, cu care era căsătorit, era rea. Eu nu spun că președintele Kennedy nu este un om bun, dar este căsătorit cu sistemul Izabelei. Nu Ahab a făcut acele lucruri, ci Izabela care controla totul din spatele tronului. Sistemul Izabelei este cel care va face răul și aici, iar Ahab trebuie s-o urmeze pentru că este căsătorit cu ea. Oh, vai! Oameni buni, nu vedeți ce spune Scriptura? Nu puteți vedea unde suntem în aceste zile din urmă?

Priviți ce s-a întâmplat după înviere. Observați procesul de batjocură care I s-a făcut înainte de crucificare. Pilat l-a predat bisericii știind bine ce avea de gând să facă. Dar ce s-a întâmplat după înviere, când soldații aceia s-au speriat și au fugit? Biserica i-a plătit cu mulți bani și le-a zis: *„Spuneți așa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și l-au furat.”* (Matei 28.13). Aici aș vrea să vă întreb: Dacă apostolii au venit noaptea și l-au furat, de ce nu au luat și fâșiile de pânză cu care fusese învelit? De ce nu au luat și ștergarul care fusese pus pe capul lui Isus? Știți de ce? Pentru că El, Trupul Său, s-a ridicat prin înviere. Acela este motivul pentru care acele lucruri au rămas acolo. Amin.

Vedeți? La răstignire, ei au fost nevoiți să țină un proces de batjocură și să-l aducă o acuzație falsă. De ce? Pentru că au fost siliți să ia o decizie.

Și acum se repetă același lucru: biserica trebuia să spună: „El a înviat!”, sau: „El nu a înviat!” Amin.

Acum aș vrea să observați că astăzi s-a ajuns la același lucru. Astăzi, oamenii încearcă să urmeze bisericile și să facă ce spun ele. Dar am auzit biserici, pe așa zisa „Biserică a lui Hristos”, spunând: „Vom oferi o mie de dolari oricui ne va aduce o singură dovadă că cineva a fost înviat din morți sau a fost vindecat!” Noi le-am

dus medici care au dovedit aceasta, dar ei nu au crezut nimic. De ce? Pentru că erau forțați să ia o decizie. Și ce au făcut? S-au pecetluit afară alături de Cain, cu cultele religioase. Dar adevărata, micuța Biserică a lui Dumnezeu este în minoritate și se mișcă întotdeauna în voia Lui. Cât a suferit ea în cei o mie cinci sute de ani de întuneric?

Ei spun: „Păi, biserica romană este...” Așa este, biserica romană a fost prima biserică deviată de la Adevăr. Ei au pornit într-adevăr ca o mișcare Rusalistică, dar apoi au dorit să se organizeze. Dacă biserica pentecostală ar mai dăinui încă o mie de ani, ar fi mai rea decât este biserica catolică acum. Ei se îndepărtează tot mai mult.

Zilele trecute cineva m-a întrebat: „Dacă vei veni aici, vei predica despre ținuta femeilor, despre machiaj, că ele nu ar trebui să poarte pantaloni scurți și toate celelalte lucruri pe care n-ar trebui să le facă?”

„Dacă nu ești de acord cu aceasta, nu mă chema,” i-am răspuns eu. „Nu mă chema.”

„Dar vei predica despre toate acestea?”

Alții m-au întrebat: „De ce trebuie să faci aceasta?”

„Pentru că aceasta este lucrarea Domnului, iar eu sunt chemat să spun totul despre lucrarea Lui.” Așa este.

„De ce faci aceasta? Nu mai sunt și alte lucruri despre care să vorbești?”

„Ba sunt,” am răspuns eu, „dar mai întâi să facă aceasta, apoi vom vorbi și despre

altceva.” Înțelegeți? Înainte ca să vorbim despre altceva, trebuie să așezăm Temelia.

Aceasta este problema! Voi încercați să săriți sus, la capătul scării, când ar trebui să fiți încă la bază. Înțelegeți? Începeți de aici de jos; curățați totul și începeți bine, iar apoi puteți zidi pe aceasta. Dacă nu faceți aceasta, nu veți putea zidi, pentru că orice temelie care nu este zidită pe aceste principii ale lui Hristos, se va prăbuși.

Biblia spune: *„Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești, căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău.”* (Deuteronom 22.5). Aceasta nu s-a schimbat nici măcar un pic, pentru că Dumnezeu nu S-a schimbat. El este veșnic, iar gândurile Sale de ieri sunt aceleași și astăzi și în veci. Duhul Său este Același ieri, azi și în veci; lucrările Sale sunt aceleași ieri, azi și în veci; mântuirea Sa este aceeași ieri, azi și în veci, iar El este Același ieri, azi și în veci. Nu există nici o cale de a altera sau schimba aceasta. Dovada existenței budincii este că se mănâncă din ea. Noi știm aceasta, este adevărat? Dumnezeu a spus aceasta.

Omul a fost forțat să ia o decizie. Ce au fost forțați ei să facă mai întâi în zilele lui Hristos? Prima dată au fost forțați să-L accepte. El le-a arătat Semnul Său, Pecetea Sa, dovada că era Mesia. Cum a arătat-o? Făcând exact ceea ce a spus Biblia că va face atunci când va veni. El era Profet și deosebea gândurile inimii, dar ei au spus: „Este un diavol, un Beelzebul!” Ei au fost siliți să ia o decizie, nu puteau să mai evite aceasta.

Nici biserica pentecostală, cea baptistă sau cea prezbiteriană, nu o mai pot face. Hristos a înviat și El este în Biserică, dar ei spun: „Omul acesta botează în Numele lui Isus și crede că nu trebuie să vorbești în limbi pentru a avea Duhul Sfânt. El spune că nu aceasta este dovada primirii botezului cu Duhul Sfânt. De asemenea, crede că toate femeile trebuie să poarte părul lung. Noi credem că nu are nimic a face cu aceasta!”

Atunci de ce Dumnezeu confirmă că acesta este Adevărul? Astfel, putem afla unde suntem.

Ei au refuzat să creadă că El era Mesia, deși le-a dovedit aceasta, dar au fost forțați să spună ceva.

Aceasta se întâmplă și astăzi, dar ei refuză să creadă, Îl resping și se spală pe mâini de El. Dar toți trebuie să ia o decizie, pentru că nu există cale de mijloc. Noi suntem la sfârșitul timpului, iar omul este forțat să-L primească sau să-L respingă. Trebuie să-L acceptați sau să-L respingeți.

Și America este chemată să ia o decizie. Este forțată să facă aceasta. Tabernacolul Branham este forțat s-o ia și la fel penticostalii, metodiștii și toți ceilalți. Noi toți trebuie s-o luăm. Trebuie să-L acceptăm sau să-L respingem.

Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul, arătând semnele Sale și dovedindu-Și slujba; El a arătat exact ceea ce este și a dovedit că este Dumnezeu. Isus a spus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*” (Ioan 10.37). Așa este. „*Dar, dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea.*” (v. 38). Iată! Ei nu pot găsi nimic greșit în aceasta, pentru că este Adevărul. Atunci de ce nu-L primesc? Din cauza denominațiunii. Ei nu-L pot primi, așa că sunt forțați să-și dea arama pe față.

Cu câteva zile în urmă, aceleași biserici din Ohio care m-au sponsorizat cu un an în urmă, acum m-au pus deoparte și au refuzat să mai colaboreze, pentru că am atins unele lucruri și am arătat că sunt greșite. Eu le-am spus: „Încă am aceleași mâini, am aceleași picioare, vorbesc același Mesaj și sunt același frate Branham. Care este problema cu mine?” Adevărul este că nu sunt eu, ci este Duhul Sfânt. El vorbește încă același Mesaj și face aceleași lucrări. El le arată, iar voi sunteți forțați să luați o decizie. Vedeți? Marele Duh Sfânt vine chiar în mijlocul lor, vorbește Cuvântul Său și spune aceleași lucruri pe care le-a spus odinioară, dar cu toate acestea, ei...

Priviți ce s-a întâmplat zilele trecute în California. Cred că o am aici, iat-o! Am fost la cofetăria Clifton pentru a lua micul dejun, iar acolo era un frate baptist. După ce am rupt bisericile în bucăți spunându-le ce făceau rău, lucrurile rele pe care le făceau și prin care Îl respingeau pe Dumnezeu, acest frate baptist a venit acolo ca să-și pună mâinile peste mine și să se roage, dar când a făcut aceasta, a început să vorbească în limbi. El era baptist și nu știa nimic despre vorbirea în limbi, iar când a terminat, o femeie din Louisiana, care stătea mai în spate și era de origine franceză, a spus: „El n-a vorbit într-o limbă necunoscută, ci în franceză.” Acolo era și o femeie din Lausanne, Elveția, care vorbea franceza și care a confirmat că ceea ce spusese femeia cealaltă era adevărat și că interpretarea ei era corectă. A pășit în față și un tânăr, pe care nu-l cunoștea nimeni fiindcă nu mai fusese pe acolo. El era un interpret francez și lucra la ONU.

Bărbatul acela, vă voi spune imediat numele lui, oh, da, este vorba de Danny Henry. Nu-mi amintesc numele acelei actrițe de cinema. (Cineva spune: „Marillyn Monroe”). Nu, nu este Marillyn, ci Jane Russell. Acest Danny Henry era vărul lui Jane Russell. El a venit acolo ca să-și pună mâinile peste mine și să facă unele comentarii cu privire la mine, dar iată ce a spus:

„Ceea ce ai predicat este adevărat și poate fi adăugat la cartea Apocalipsei.” Apoi a zis: „Aș vrea să mă rog pentru tine, frate Branham.” Astfel, m-a cuprins cu brațele și deodată a început să vorbească în limbi, fără să înțeleagă nimic din ceea ce spunea. Și iată aici documentul care ne-a fost trimis și care conține tălmăcirea:

„Eu, Victor DeDowx, sunt francez și am fost prezent când Danny Henry a adus acest mesaj pentru fratele Branham, în data de 11 februarie 1961.” El locuiește pe strada North Kings, 809, Los Angeles, nr.64. Ascultați ceea ce vă voi citi:

„Pentru că ai ales calea cea îngustă, calea cea grea; tu ai pășit în propria ta alegere.” Eu am putut face această alegere bună. Vedeți? Dar și voi trebuie să faceți o alegere. Moise a făcut alegerea lui; el n-a fost silit s-o facă. Nici eu nu am fost obligat să urmez calea aceasta. Aș fi putut să am clădiri mari, așa cum au unii dintre predicatori. Aș fi putut să fiu pretutindeni la televizor, dar cine m-ar fi

sponsorizat în condamnarea temeliei lor? Un singur lucru este clar: eu nu trebuie să mă plec la picioarele nimănui, decât la picioarele Domnului Isus. Așa este. Da, eu predic ceea ce spune Biblia, și nu trebuie să fac compromis cu niciuna din organizațiile lor, pentru că nu aparțin de ele. Eu am făcut alegerea, iar El mi-a spus când am fost acolo sus: „*Eu voi fi cu tine, așa cum am fost cu Moise.*” El i-a dat lui Moise două semne pentru a dovedi cele spuse, dar Moise a făcut propria sa alegere. Înțelegeți? Moise a făcut propria sa alegere. Vedeți?

„Pentru că ai ales calea cea îngustă, calea cea grea, ai pășit prin propria ta alegere. Ai luat decizia corectă și precisă și este calea Mea. Din cauza acestei decizii importante, te așteaptă o mare răsplată în ceruri. Ce decizie glorioasă ai luat! Aceasta este ceea ce le va da și va aduce la împlinire marea lor biruință în dragostea divină.”

Nu știu ce înseamnă cuvintele: „*aceasta va aduce la împlinire...*” Poate se referă la cortul pe care l-am văzut. Poate că El o va face cunoscută în timp ce voi sta acolo.

De ce? Nu pentru că am fost nevoiți s-o facem și nu pentru că este o cale ușoară. Puteți fi populari și toată lumea să vă bată cu mâna pe umăr; banii ar veni din toate părțile pentru emisiuni la radio sau la televiziune, și așa mai departe. Dar eu nu cred că este corect să iei lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu și să le prezinți prin intermediul acestor lucruri vulgare ale lumii. Eu nu cred să trebuie să sari în sus pentru a provoca ceea ce nu este, ci cred că aceste lucruri trebuie lăsate așa cum le-a dat Dumnezeu. El este Dumnezeu, așa că lăsați-L să facă ceea ce vrea. Noi suntem slujitori, noi numai Îl slujim pe Domnul și facem așa cum spune El.

În mijlocul tuturor acestor lucruri, omul este forțat să ia o decizie. Când a fost pe pământ, Isus i-a silit să ia o decizie, pentru că le-a dovedit că El era Mesia. Este adevărat? Și ce-au făcut când au fost siliți să ia decizia, cum L-au numit? Beelzebul, un ghicitor. Dar la Paști, Dumnezeu a dovedit că El fusese Mesia prin faptul că L-a înviat din morți. El a arătat Semnul Său, Pecetea. După toate acele lucruri, El L-a înviat din morți. Biserica poate dovedi că are Duhul Sfânt, dovada Peceții lui Dumnezeu și că a trecut din moarte la Viață, prin faptul că lucrurile vechi

au trecut și totul a devenit nou pentru voi. Aceasta este dovada lui Dumnezeu, a învierii. Voi nu mai sunteți cum obișnuiați să fiți înainte, sunteți schimbați. Dacă înainte obișnuiați să vă îndoiiți de Cuvântul lui Dumnezeu, acum spuneți „Amin” la fiecare Cuvânt pe care Îl vorbește Dumnezeu. Vedeți, cu voi s-a întâmplat ceva. Acesta este primul semn al învierii, al faptului că Duhul este în voi.

După Rusalii, după ce ucenicii au primit Duhul Sfânt, oamenii au fost forțați din nou să ia o decizie: „Acest lucru vine de la Dumnezeu sau nu este de la El?”

Și ce au spus ei? „Sunt niște eretici! Sunt nebuni! Ceea ce fac și spun este o prostie!” Chiar și Festus i-a spus lui Pavel: „*Pavele, ești nebun!*” (Fapte 26.24). „Nebun” înseamnă „dement, dezechilibrat.” Și ce a spus Pavel? „*Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei după Calea pe care ei o numesc partidă; eu cred tot ce este scris în Lege și în Proroci*” (Fapte 24.14). Pavel avea Pecetea Paștelui. El a fost acolo când s-a întâmplat ceva. Sunt bucuroși că în dimineața aceasta pot să dau mâna cu el, cu inima, și să spun: „Pavele...” De ce? Pentru că noi am predicat același Cuvânt. Pavel le-a poruncit oamenilor să fie botezați în Numele lui Isus Hristos, deși mai fuseseră botezați o dată. Și a mai spus ceva: „...*dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!*” (Galateni 1.8). Pavel a predicat vindecarea divină; a predicat puterea învierii; a predicat că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. El a fost urmat de vedenii, de puterea și manifestarea Duhului Sfânt, iar noi trebuie să avem același Mesaj și aceleași lucrări, nu o teologie, nu faptele unei biserici, ci puterea lui Dumnezeu, Rusaliiile, aceeași Pecete. Pecetea Duhului Sfânt, adevărata Pecete de Paști a lui Dumnezeu este Atestatul fiecărui om. Așa este. Este dreptul vostru de întâi născut; este dovada că ați trecut de la moarte la Viață, iar Dumnezeu lucrează prin voi în același fel în care a făcut-o și cu Domnul Isus pentru că acesta este Atestatul vostru: „*Mergeți în toată lumea... și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” (Marcu 16.15-18). Când? După înviere, după Rusalii, după ce a fost dată Pecetea Paștelui, Pecetea învierii. Ce este aceasta? Viața care a fost în Hristosul înviat, a venit și a înviat Biserica Sa și trăiește în ea pentru a face aceleași lucrări.

Nădăjduiesc că ceea ce spun nu este prea mult pentru voi. Nădăjduiesc că nu vă

țin atât de mult încât să nu vă mai puteți bucura de ceea ce doresc să vă spun. Înțelegeți? Știu că este greu să stați în picioare, dar vă rog să mai rezistați câteva minute. Prieteni, dorința mea este să înțelegeți ce vreau să vă spun. Aș vrea să vedeți ce este în inima mea și ce a fost aici de treizeci și unu de ani încoace, de când am pus micuța piatră unghiulară la colțul clădirii. Adevărul este că am încercat să stau tot timpul lângă El. Au fost tot felul de lucruri false care s-au răspândit, dar întotdeauna a fost așa.

Referitor la aceste lucruri, am citit ce s-a spus despre Martin Luther:

„A fost greu de crezut că el va putea să se ridice, să protesteze împotriva Bisericii Catolice și să scape. Acesta a fost un lucru mareț, dar lucrul cel mai mareț a fost că a putut să rămână în picioare, la cele scrise în Biblie, în mijlocul fanatismului care a urmat trezirea făcută de el.”

Spuneți numai ceea ce spune Dumnezeu și nimic altceva! Stați lângă Cuvânt! Umblați în decizia dreaptă și clară a lui Dumnezeu! Dacă Dumnezeu decide ca lucrurile să fie într-un fel, să rămânem la aceasta, fiindcă aceasta este hotărârea Lui. Amin. Da, domnilor.

Pecetea Rusaliilor este Atestatul credinciosului, Dovada că el a trecut de la moarte la Viață, pentru că a primit binecuvântarea Rusalistică, Pecetea de Paști a lui Dumnezeu pentru Fiul Său. Dumnezeu L-a pecetluit pe primul Său Fiu cu Duhul Sfânt, este adevărat? Sigur că da. Iar El i-a pecetluit pe toți ceilalți fii ai Săi cu Duhul Sfânt.

Aici este ceva ce trebuie să spun în legătură cu fiii lui Cain. Ei sunt acolo afară pentru că au ajuns într-un punct în care au fost forțați să ia o decizie. Vedeți, pentru ei este foarte greu să se decidă, pentru că dacă o fac trebuie să renunțe la drepturile lor denominaționale. Înțelegeți? Așa s-a întâmplat și cu fariseii. Când Isus a dovedit că El era Mesia, fariseii au luat o decizie în legătură cu aceasta. Duhul Sfânt a dovedit că această cale pe care toți o numeau „partidă” sau „erezie”

era de fapt calea Lui, și fiecare om a trebuit să ia o decizie. Ei nu pot sta liniștiți, ci trebuie să se decidă.

Aseară am fost să mă rog pentru o femeie care era la spital. Cineva m-a strigat: „Billy!” iar când am privit în jur, am văzut că era unul dintre frații noștri, Roy Slaughter, care stătea pe o alee la câteva străduțe de mine. El mi-a zis:

„Billy, soția fratelui meu este bolnavă. Poți merge să te rogi pentru ea?”

„Sigur că da,” am răspuns eu. Când am ajuns la spital, în salon cu ea era o doamnă mai în vârstă, de vreo șaizeci de ani, lângă care stătea fiul ei. După ce am vorbit puțin cu ei, am spus: „Aș vrea să ne rugăm puțin.”

Când a auzit aceasta, femeia mai bătrână a spus:

„Trage perdeaua!”

„În ordine,” am răspuns eu. „Ești credincioasă?”

„Sunt metodistă,” a răspuns ea. „Noi suntem metodiști. Trage perdeaua!”

Eu n-am făcut-o, ci m-am rugat pentru ea ca Dumnezeu s-o salveze. Vedeți? Acesta este adevărul: voi nu sunteți creștini, ci sunteți metodiști; nu sunteți credincioși, ci sunteți metodiști. Propria voastră mărturie spune aceasta. Dumnezeule ai milă! Vedeți cât de departe puteți cădea de la Biblie? Despre credincioși, El spune: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.”*

Sunteți credincioși? „Eu sunt metodist.” Aceasta arată că nu ești creștin. Ești

creștin? „Sunt din Biserica lui Hristos.” Aceasta arată că nu ești creștin. Tu ești creștin pentru că ești credincios, iar dacă ești credincios, Isus a spus în Marcu 16 că *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce primesc Pecetea Paștelui, până la sfârșitul lumii.”* Așa este. Aceasta dovedește că ești credincios.

Oamenii sunt forțați să ia o decizie. Acest lucru lucrează, iar ei sunt forțați să-l primească sau să-l condamne. Și ce fac? Îl condamnă. Acum, pentecostalii se întorc înapoi și se organizează, se întorc de unde au plecat. Rusaliile au ieșit afară; ele nu sunt o organizație. Rusaliile sunt o experiență pe care o trăiește fiecare credincios. Dar ei au făcut o organizație din aceasta, s-au întors în locul din care părinții lor s-au luptat să iasă.

Este același lucru pe care l-a făcut națiunea aceasta și politica: au venit aici pentru libertate religioasă, ca să scape de bătrâna doctrină catolică, dar s-au întors înapoi și orbiți de politică au ales unul din oamenii lor cheie, un milionar care s-a îmbogățit prin whisky și lucrurile lumii. Așa a devenit milionar, iar ei l-au pus pe tronul de la Casa Albă cu sistemul catolic în spatele lui. Nu a stat acolo nici șase luni și a dovedit că acesta este adevărul.

Biserica pentecostală a ieșit din organizație numind-o rece și formală; au condamnat felul de a fi al femeilor și al bărbaților, dar acum s-au organizat, au luat același duh și s-au întors de unde au ieșit. De ce? Pentru ca adevărata Biserică a Dumnezeului celui Viu să poată fi arătată în toată puterea și în măreția Sa. Voi sunteți forțați să credeți sau s-o respingeți: sunteți forțați s-o acceptați sau s-o negați. Glorie lui Dumnezeu! Este în fața voastră și nu vă puteți eschiva. Trebuie să spuneți da sau nu. Nu există nici o cale să scăpați de aceasta. Da, domnilor. Nu există cale de mijloc. Întreaga lume trebuie să accepte aceasta sau s-o nege. Așa a fost în trecut și așa este și astăzi.

Am văzut că după Paști, Isus le-a spus ucenicilor în Marcu 16.15: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”*

lată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede..."

Atunci Dumnezeu a forțat lucrurile, așa că toți au trebuit să vadă că oamenii aceia aveau Ceva. Acest lucru a durat timp de trei sute de ani după moartea lui Hristos. Ce a venit după aceea în Biserică? Până atunci Biserica a fost rusalistică, dar ce s-a întâmplat după aceea? Au luat în mijlocul lor oameni de afaceri; i-au luat și i-au adus înăuntru dar aceia doreau o biserică mare. Astfel, când am adus Cuvântul despre epocile Bisericii, primul lucru pe care l-am văzut, a fost că Isus a spus totul înainte ca să se întâmple; El a spus că în mijlocul Bisericii se va ridica o doctrină care la început va fi cunoscută ca „*faptele Nicolaiților*”, dar în final va deveni învățătură. Și ce a spus El când s-a întâmplat acest lucru? „*Urăsc aceste fapte.*” Ce au făcut rusalisticii? Rusalisticii de rang înalt, clasa formală care s-a infiltrat în Biserică, s-au organizat și au întemeiat Biserica catolică, prima organizație, mama, în timp ce micuța minoritate a fost silită să stea deoparte. Și de atunci așa a fost mereu. Ei au stăpânit o mie cinci sute de ani, dar micuța minoritate a supraviețuit. Amin.

Cineva mi-a spus zilele trecute: „Gândește-te în câte bătălii mari a supraviețuit Biserica catolică!”

„Bătălii mari”? Cu siguranță „a supraviețuit” cu legea de partea ei, cu puterea și cu politica de partea ei! Gândiți-vă însă la micuța grupare rusalistică! Ei nu aveau nimic altceva decât pe Duhul Sfânt, dar au supraviețuit. Iar în dimineața aceasta, aici, avem dovada că micuțul grup rusalistic trăiește încă și va trăi pentru totdeauna; nu organizația, ci adevărații credincioși rusalistici. Așa este.

După Paști, oamenii au fost siliți să ia o decizie, și astăzi trebuie s-o facă din nou, pentru că nu există cale de mijloc.

În aceste zile va avea loc și pecetluirea fiilor Satanei. Acum este timpul despre care a vorbit Biblia când a spus că toți cei care nu au Pecetea lui Dumnezeu, vor semnul fiarei. Și noi știm că semnul fiarei este necredința.

Cineva întreabă: „Unde spui tu că a început semnul fiarei?” În grădina Eden. Atât semnul fiarei, cât și Pecetea lui Dumnezeu au fost aplicate pentru prima dată în grădina Eden. Exact. S-a aplicat prin Paști, pentru că moartea lui Abel l-a adus la suprafață pe Set. Așa este. Observați! Cain a fost fiul Satanei. El a fost fiul fiarei care a înșelat-o pe Eva. Puteți să spuneți ce vreți, dar el a fost fiul Satanei. Și ce a făcut Dumnezeu cu el? L-a însemnat, a pus pe el un semn de recunoaștere și l-a scos din prezența Sa. Este adevărat? Iar el și-a luat o soție, nu din moștenirea lui Dumnezeu, ci din țara Nod, dintr-o altă țară.

Ce a făcut biserica? Atunci când s-a organizat, a lăsat adevărata credință rusalistică și și-a luat o soție din organizație. Așa este. Priviți la soția pentecostală, ce a început să facă? Ce spune și ce face ea? Priviți la acțiunile ei. Acum, ea încearcă să îndepărteze Lucrul lângă care a stat la început; încearcă să-L îndepărteze, să-L scoată afară pentru că este împotriva crezurilor ei. Dar ea este forțată din nou să ia o decizie; trebuie s-o ia.

Dumnezeu să mă ajute pe mine și pe frații care vor sta cu mine. Dumnezeule, ajută-ne să stăm acolo curajoși. Chiar dacă vi se cere sângele martirajului, stați acolo! Spuneți: „Trebuie să lupt și să biruiesc; mărește-mi curajul, Doamne!”

Când văd Duhul Sfânt mișcându-Se printre oameni și făcând aceleași lucruri, știu că este Același Duh care l-a înviat pe Isus Hristos. Amin. Aceasta stabilește totul din punctul meu de vedere. Vedeți? Amin.

În Romani 4.24, după ce vorbește despre Avraam, Pavel spune: „...a fost dat din pricina fărădelegilor noastre și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.”, iar în Efeseni 4.30, ni se spune că Duhul Sfânt este Pecetea de Paști a lui Dumnezeu care ne pecetluiește pentru veșnicie. Amin. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Oh, sunteți bucuroși? Sunteți bucuroși pentru Paști? Sunteți bucuroși pentru această experiență? Pecetluiți, închiși înăuntru cu Dumnezeu, într-un loc tainic; pecetluiți înăuntru, cu Dumnezeu, prin harul Său divin, pecetluiți pentru ziua răscumpărării noastre. Aceasta este adevărata, reala Pecete a Paștelui.

Cât timp mai avem? Este amiaza, mai sunt cinci minute până la ora doisprezece. Credeți? (Adunarea spune: „Amin”). Credeți cu toții? Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, indiferent ce aș spune eu, omul trebuie să creadă acest Cuvânt pentru că este scris aici. Mă rog pentru oamenii de pretutindeni ca să Te primească pe Tine, Primul Rod al învierii, ca Pecete a Paștelui, știind că au trecut din moarte la Viață; știind că acolo unde odată a stăpânit moartea, acum a venit Viața și i-a luat locul.

Te rog să-i arăți adunării din dimineața aceasta, că Tu ești încă Același Isus, că ești încă Cel ce face minuni și împlinește lucrurile, așa cum ai făcut cu părintele nostru Avraam, când Îngerul a stat cu spatele la Sara, sau la audiență și i-a spus ce gândea în sinea ei. Oh, Doamne, noi am văzut aceasta în repetate rânduri! Am văzut confirmarea, am văzut nașterea Fiului și Numele care l-a fost dat. Am văzut toate aceste lucruri care s-au petrecut, Doamne, și știm că suntem la sfârșitul timpului.

Acesta este un Paști. Mulți dintre cei care stau în picioare, au deja picioarele amorțite. Tată, tot ceea ce aș putea spune eu, nu ar însemna nimic dacă nu ai vorbit Tu mai întâi și dacă nu ar fi în acord cu ceea ce ai spus Tu. Iar dacă am vorbit Cuvântul Tău, cred că Tu ești Dumnezeu care va confirma acel Cuvânt. Te rog să faci aceasta. Îngăduie ca Duhul Sfânt să vină în mijlocul oamenilor și să confirme Cuvântul vorbit înaintea lor.

Poate că în timp ce stăm cu capetele plecate, undeva este vreo boală. Aici nu este nici o îndoială, dar printre oameni există multe boli. Câți dintre cei prezenți, care nu sunt din oraș, sunt bolnavi? Ridicați mâna cei care nu sunteți din oraș. Ei vin de pretutindeni. În ordine. Puteți să vă ridicați capetele. Fac aceasta ca să puteți vedea. Toți cei care sunt din afara orașului și care știu că nu-i cunosc și nu știu nimic despre ei, să ridice mâna și să pună: „Sunt bolnav!” Ridicați mâinile ca să-mi fac o părere generală. Aici, aici, acolo în colț și în spate de tot. În ordine. Iată o provocare: ceea ce am predicat este sau nu este Adevărul? Dacă este, atunci Dumnezeu este legat prin făgăduință să-L împlinească.

Dacă El nu împlinește aceasta, atunci nu este nici o înviere, dar dacă o împlinește, este asigurarea existenței învierii. Aceasta ne confirmă Pecetea Paștelui, faptul că El nu este mort, ci trăiește. Să negi aceasta, ar fi o hulă împotriva Duhului Sfânt și nu poate fi iertată. Dacă Duhul Sfânt va veni în această clădire... m-am gândit că i-am putea aduce pe oameni aici, dar nu putem avea un rând de rugăciune. Este prea aglomerat și peste tot în jurul altarului este plin de copilași. Nu putem avea un rând de rugăciune, dar fiți atenți pentru că vreau să vă întreb ceva. El este într-un singur loc sau este Omniprezent? El este pretutindeni. Cum aș putea să vă cunosc pe cei care ați ridicat mâna afirmând că nu vă cunosc și că suntem străini unii față de ceilalți? Vreau să nu fie nimeni din tabernacol fiindcă de voi mă voi ocupa mai târziu. Înțelegeți? Vreau să vină doar cei ce sunt din afara orașului și pe care nu-i cunosc. Lăsați ca Duhul Sfânt să vorbească, fie că este în ordine sau nu. Lăsați-L să vorbească, iar dacă este Cuvântul lui Dumnezeu, El își va ține Cuvântul.

Amintiți-vă Rusaliile, amintiți-vă că adevărații credincioși ai lui Dumnezeu au fost întotdeauna în minoritate. Ei au fost un grup de care ceilalți au râs și s-au amuzat pe seama lor, iar oamenilor nu le place să apuce pe o asemenea cale. Luteranii de la început au fost prizonieri. Dumnezeu le-a dat neprihănirea, iar oamenii s-au amuzat pe seama lor, iar pe unii i-au martirizat. Dar ce s-a întâmplat? După moartea lui Martin Luther, s-au întors din nou la lucrurile din care ieșiseră și s-au organizat. Luther nu a organizat nici o biserică. Nu, domnilor. Urmașii lui au făcut aceasta, biserica. Nici Wesley nu a organizat nimic. Nu, domnilor. Cei care au venit după el, au făcut aceasta. Iar acum vedem că penticostalii au făcut același lucru: s-au organizat și astfel s-au întors de unde au ieșit. Vedeți? Dar în clipa în care fac aceasta, se întorc la vechile lor crezuri, iar atunci (eu pot dovedi cu Biblia aceasta), când se organizează, li se aplică semnul fiarei. Nu indivizii din biserică fac aceasta, ci sistemul bisericii, pentru că sistemul este catolic. Catolic: ei încearcă să facă o religie universală și să tragă totul înăuntru. Vedeți?

Eu vă pot dovedi cu Biblia, cu Apocalipsa 17 că această biserică este o curvă și că fiicele ei sunt tot curve. Fiecare organizație este o curvă: dacă observați, exact ceea ce a făcut ea, a făcut și mama ei. Când spun aceasta, nu mă refer la oamenii din biserică, ci la sistem. Metodiștii sunt oameni buni. Nădăjduiesc că ați luat caseta în care a vorbit Domnul și a arătat ce se va întâmpla cu această biserică, în timpul măreț care stă în fața noastră, când judecata va lovi pământul.

Priviți ce se va întâmpla cu biserica. Ea era văduvă când s-a întors Ilie din călătoria sa prin pustie. Bărbatul ei murise și femeia era văduvă. Ilie a fost trimis la ea, iar femeia s-a bucurat să-l audă pe profet din nou, după ce bărbatul ei murise. Vedeți? Organizația ei a fost dusă în Confederația Bisericilor, iar femeia era binevoitoare pentru că a văzut unde se afla și că ceea ce a spus profetul se va întâmpla. Dumnezeu o iubea încă, iar profetul s-a dus acolo și a ținut-o în viață până când s-a încheiat foametea și el a trecut Iordanul.

Ce tablou frumos despre venirea Domnului este în această relatare despre Ilie! Este desăvârșit. Amintiți-vă că Mesajul din aceste zile din urmă va fi dat de către profetul Ilie: de Duhul Său care va fi în biserică. Așa este. Știți ce înseamnă cuvântul „Ilie”? În ordine. Să ne rugăm.

Mai întâi vreau să vă întreb ceva: Este Dumnezeu un Dumnezeu viu? Este El prezent? Dacă El este prezent, vreau să vă întreb, câți dintre voi credeți că ceea ce am vorbit este Adevărul? (Adunarea spune: „Amin”).

Este printre noi cineva care poate spune: „Eu nu sunt creștin, frate Branham, dar aș vrea să fiu. Roagă-te pentru mine.”? Nu pot să vă chem aici sus la altar, dar ridicați mâinile și spuneți: „Roagă-te pentru mine.” Este cineva în clădire?

Dumnezeu să te binecuvânteze; și pe tine, și pe tine, și pe tine. Aceasta este bine. În ordine. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, pretutindeni. În ordine. Este bine.

După un Mesaj ca acesta, aveți dreptul să mă prindeți de mână și să spuneți: „Frate Branham, ne-ai predicat și ai spus că ultimul semn pentru aceste zile din urmă este că El va face aceleași lucruri dovedind că este Dumnezeu.”

Zilele trecute am auzit un predicator evreu. El a ieșit dintr-o biserică ridicată printr-o linie de rabini, veche de patru sau cinci sute de ani. Bărbatul de care vă spun, a

mers într-o biserică și acolo a auzit despre „juncana roșie”, așa că s-a convertit la creștinism, iar zilele trecute stătea în biserică și spunea: „Oricine nu crede că acolo au fost trei dumnezei în loc de Unul...” El crezuse într-un singur Dumnezeu până atunci, dar s-a lepădat de credință și a ajuns să spună că cei trei care au venit la Avraam erau Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Aș vrea să fiți atenți la ceea ce voi spune! Când Avraam l-a văzut pe cei trei Bărbați, nu le-a zis: „Domnii mei”, ci „Domnul meu.” Dar când Lot, fratele lui denominațional i-a văzut pe doi dintre ei, le-a zis: „domnii mei.” Aceasta arată unde sunteți voi. Înțelegeți? Lot i-a numit „domnii mei”, dar Avraam a spus: „Domnul meu”, deși în fața lui stăteau trei Bărbați. El a vorbit așa pentru că numai Unul dintre cei trei era Domnul. Așa este. Elohim. Apoi, ceilalți doi îngeri, care nu erau altceva decât mesageri, s-au dus jos, în Sodoma, iar Lot, fratele trinitarian, i-a numit „domnii mei.” El le-a zis: „Veniți înăuntru...” Vedeți în ce stare era din cauză că se amestecase cu lucrurile lumii? Soția și fiicele lui se comportau exact ca restul lumii, ca biserica lor rece și formală. Aceasta este starea în care ajungeți dacă mergeți ca Lot.

Ce a făcut Îngerul care a rămas cu Avraam? A dovedit că El era Domnul Dumnezeu. Acum aș vrea să-L lăsați pe Duhul Sfânt despre care vorbesc, să dovedească faptul că El este Domnul Dumnezeu. Lăsați-L să dovedească faptul că este Același.

Acum rugați-vă. Lăsați-mă să vă întreb încă o dată: Câți dintre cei prezenți aici sunteți bolnavi, iar eu nu vă cunosc? Câți suntem străini unii față de alții și doriți ca Dumnezeu să vă vindece? Ridicați mâinile. În ordine. Lăsați mâinile jos. Acum ridic eu mâna și afirm că nu-i cunosc pe oamenii aceștia. Dacă El este încă același Dumnezeu, nu va face același lucru?

Femeia care s-a atins de haina Sa... Unele dintre voi, femeilor, sau unii dintre voi, cei care ați ridicat mâinile. Cred că este o femeie undeva. Unde? Doamna de la capăt. Dorești să ridici mâna? În ordine. Sunt străin pentru tine, nu te cunosc, este adevărat? Veți vedea dacă El este încă Marele Preot care poate fi atins de

simțământul neputințelor noastre. Nu te-am văzut în viața mea, ești o străină pentru mine. Nu știu nimic despre tine, dar Dumnezeu te cunoaște și îmi poate descoperi prin Duhul Său Sfânt care este problema ta. El poate să vină înăuntru prin Duhul Său și atunci veți ști dacă El este viu sau nu. Acesta sunt eu și duhul meu, și eu nu vă cunosc, dar El dorește să împrumute trupul meu pentru a dovedi că este Hristosul înviat. Sunt atât de bucuros să i-l pot împrumuta, să i-l dau Lui ca să-l folosească pentru orice dorește El.

Dacă Dumnezeu îmi va spune de ce ești aici, vei crede? Tu ai varice. Dacă este adevărat, ridică mâna. Dar mai este ceva, ai hernie. Așa este. Tu nu ești din orașul acesta, ci vii din Lima, Ohio, și te numești Stoggard. Așa este. Soțul tău este în spatele tău. Așa este. Crezi că Domnul îmi poate spune care este necazul lui? Are probleme cu spatele; suferă de dureri de spate. Dacă este adevărat, ridică mâna, domnule. Crezi?

Mai este cineva care a ridicat mâna: doamna de aici. În ordine. Eu nu te cunosc. Cel de lângă tine este soțul tău. Dorința ta este să primești botezul Duhului Sfânt. Dacă este adevărat, ridică mâna. Așa este. În ordine. Crede în Domnul! Nu te îndoii deloc.

Am văzut pe cineva care vine de departe, dar nu pot spune unde este. Da, este bărbatul care stă aici, acum îl văd. El este un străin pentru mine. Ai probleme cu fierea și cu sinusurile. Nu ești de aici, ci vii din Georgia, dintr-un loc numit Hubbermil. În ordine. Crede și du-te înapoi fiindcă ești vindecat.

Crezi din toată inima? Este cineva care stă chiar aici în spate; Lumina este peste persoana aceea. Se roagă pentru cineva care are cancer și nu este salvat. Crede și nu te îndoii.

(Fratele Branham face o pauză). Este chiar aici. Doamna care se roagă cu capul plecat. Ea are probleme cu picioarele și cu genunchii. Nu te cunosc, este adevărat? Ridică mâna dacă nu ne cunoaștem. Vii din New Hampshire, unde locuiești. Crede

și Domnul te va face bine.

Doamna care stă acolo în spate cu fetița, se roagă pentru că are probleme cu rinichii. Și ea este din Georgia. Doamnă Cason, vei crede din toată inima? Accepți aceasta? În ordine. Atunci du-te acasă și fii bine. Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, nu am văzut-o în viața mea. Dacă suntem străini unul pentru altul, ridică mâna, doamnă. Așa este.

Mai este cineva care stă acolo în spate, un bărbat. Și el este din Georgia. Nu-l cunosc, nu l-am mai văzut niciodată până acum, dar în vedenie am văzut cum vine din țara piersicilor. Așa este. El are o problemă la ficat (Așa este) și artrită. Stă chiar pe scaunul din spate. Crezi din toată inima, domnule? În ordine. Du-te înapoi și fii vindecat.

Lângă tine, pe scaunul din spate, stă o doamnă. Nu, nu este pentru ea. Femeia se roagă pentru fiul ei. Așa este. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema fiului tău? Eu sunt un străin pentru tine, dar Dumnezeu te cunoaște. Are ulcer și probleme mintale. Ești din Dayton, Ohio. Dacă este adevărat, ridică mâna. Acum, crede.

Știi că El trăiește? Știi că El este Același ieri, azi și în veci? Sunt cel puțin opt sau zece oameni pe care i-am mai văzut. Este acesta Adevărul? Fie ca Dumnezeul cerului, care este prezent, să-i vindece și să-i însănătoșească pe acești oameni. Vine de la ungera Duhului Sfânt, nu sunt eu. Fie ca Dumnezeul care poate descoperi gândurile inimii, să dovedească faptul că El este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci; și fie ca El să pășească în față și să-i vindece pe bolnavi. El este Dumnezeu în veci de veci. Credeți aceasta? Câți dintre voi doresc să-L creadă și să-L accepte ca Salvator, Vindecător, Botezător și ca Împăratul care va veni? Oh, aleluia! Ce este aceasta? Pecetea Paștelui, infailibila Pecete a Paștelui!

Care este următorul pas? Transformarea acestui trup pentru a-L întâlni pe Fiul care vine. Vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi. Puteți avea câte peceți

vreți pe o hârtie, fiindcă adevărata Pecete a Paștelui este Duhul Sfânt în inima umană. Acceptați aceasta? Credeți în învierea Sa? Credeți că El este viu în veci de veci? Credeți că este aici? Îl primiți ca Salvatorul vostru, Vindecătorul vostru, Dumnezeuul vostru și Împăratul vostru care vine? Credeți din toată inima.

Ne vom ruga și peste aceste batiste în Numele lui Isus Hristos. Mulți oameni le ung. Biblia spune că oamenii luau de pe trupul lui Pavel, haine, sorțuri, și erau vindecați. Credeți aceasta? Câți dintre cei prezenți mai sunt bolnavi? Cei care vin la Tabernacol și cei din comunitatea de aici, cei care sunt din împrejurimi, credeți că El este aici? Credeți că Duhul Sfânt este aici? El este aici, așadar să acționăm acum!

Charlie, tu crezi? Amin! Aleluia! Oh, trebuie să se întâmple! Eu nu pot vindeca pe nimeni, nu o pot face. Nu am în mine nimic cu care să pot vindeca, dar dacă acceptați Duhul care este în mine, nu vor fi destui diavoli în iad care să vă facă să vă mai îndoiiți și să fiți vindecați. Nu eu sunt Vindecătorul, ci El este. Eu nu pot vedea vedenii; El este Cel care vorbește. El doar folosește trupul meu. Și același Dumnezeu care mă folosește pe mine, a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* Câți cred că El este aici?

Ești sigur că ești un credincios? Păi, El a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. În Numele Meu își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* Este adevărat? Acum puneți-vă mâinile unii peste alții și lăsați-mă să mă rog pentru voi. Oh, Doamne! Oh, frate, trebuie să se întâmple ceva! Trebuie să se întâmple ceva.

O, Marea Pecete a Paștelui nu este crinul din ghiveci, ci Crinul din Vale! Tu, Cel care ai vorbit zilele trecute prin băiatul acela, Tu ai pășit acum în față prin Cuvântul Tău, și ai arătat că ești Adevărul. Doamne, Tu ești Adevărul, Tu ești învierea. Tu ai spus: *„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.*

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” (Ioan 11.25-26).

Vedeți? **„Eu sunt Învierea și Viața.”** **„Eu sunt”**, nu „Eu voi fi”, nici: „Eu am fost.” **„Eu sunt acum Învierea și Viața.”** Cel care a făcut aceste minuni este Cel care a predicat acest Cuvânt. Nu spune Biblia că Cuvântul Domnului a venit la profet? Cine este Cel care a mers odinioară pentru a afla unde este adevărata descoperire a lui Dumnezeu? A fost profetul. Cum au știut ei că el era un profet? Pentru că avea semnul unui profet, Pecetea profetului. Atunci cine este profetul? Duhul Sfânt. Duhul Sfânt a scris Cuvântul. Nu eu, ci El! El este Acela. Tocmai v-am spus că El a luat trupul meu. Pur și simplu, a luat limba mea, ochii mei, totul, pentru că m-am predat cu totul Lui, ca să vină și să facă tot ce vrea prin mine. Așadar, nu sunt eu, ci este El! El este Învierea și Viața. Oh, Doamne, Doamne! Credeți! Credeți în El, oamenilor! Credeți în El pentru că este aici.

Acum aș vrea ca fiecare din voi să stați aici și să aveți credință în propria voastră rugăciune. Vreau să credeți ceea ce voi spune, fiindcă Îl voi ruga să vă vindece. Îl voi ruga să ierte fiecare păcat. Ce este păcatul? Necredința. Dacă unii dintre voi nu ați fost botezați niciodată în Numele lui Isus Hristos, bazinul este pregătit. Dacă nu ați fost botezați, singurul lucru care v-a ținut departe este necredința. De ce s-o mai acceptați? Denunțați-o! Scăpați-vă de ea! Nu puteți vedea Duhul lui Dumnezeu? Nu puteți vedea lucrările lui Dumnezeu? Îndepărtați-vă de organizații! Veniți în Domnul Isus, apoi întoarceți-vă în organizația voastră și fiți o Lumină a Lui. Nu vă faceți griji, fiindcă nu veți mai fi pentru multă vreme acolo! Ce va face mărturia voastră? Va duce biserica voastră într-o situație în care va trebui să ia o decizie.

Înainte de a ieși din biserica baptistă, eu am stat acolo, iar biserica a fost silită să ia o decizie cu privire la mine, așa că m-au dat afară. M-am așteptat tot timpul să fiu dat afară,, dar într-o zi, când voi trece Iordanul, voi fi primit de El. Așa este. Veți fi dați afară, dar când veți trece Iordanul, veți zice: „Există un singur gând care mă bucură, iar acela este că nu voi fi nevoit să trec acel râu singur.”

Acesta este un aspect. Cel ce mă va aștepta și mă va întâmpina în ziua aceea, este El. Atunci se va vedea că totul este adevărat. Aici, El vorbește prin Cuvânt, vorbește prin tot, fiindcă totul lucrează desăvârșit prin Cuvânt. Nimeni nu poate spune nimic împotriva acestui lucru.

Prieteni, în curând acest glas va fi redus la tăcere. Ascultați-mă! Ascultați-mă! În curând nu va mai fi aici. Eu nu voi mai vorbi, iar atunci vă veți întreba. Dar cât timp puteți auzi, ascultați și supuneți-vă!

Oh, Dumnezeule, care ai creat cerurile și pământul, oamenii aceștia se roagă unul pentru altul. Când ai înviat în dimineața de Paști, Tu ai dovedit că ești Mesia; ai dovedit că ești Mesia și înainte să învii. Tu ai dovedit aceasta prin semnul lui Mesia, Pecetea lui Dumnezeu care era în Tine. Tu ai fost Pecetluit de Dumnezeu ca să faci ceea ce a spus El. Și ai spus: „Eu fac întotdeauna numai ce spune Tatăl.” Aceasta înseamnă să păzești sau să păstrezi Cuvântul Său. Ca să-L mulțumim pe Dumnezeu, noi trebuie să credem Cuvântul Său și să-L păzim. Așa este și astăzi, Tată: fiecare fiu și fiică a lui Dumnezeu, trebuie să păzească Cuvântul Tău pentru a fi pe placul Tău.

Tată, acum păzim Cuvântul Tău prin faptul că ne punem mâinile unii peste alții. Te rog pentru audiența aceasta. După ce am auzit Cuvântul predicat și am văzut străinii care au ridicat mâinile, am văzut cum marele Duh Sfânt a mers prin audiență și le-a spus gândurile inimii, cine sunt, de unde vin, ce s-a întâmplat în viețile lor, și totul s-a dovedit a fi întocmai. Cum s-ar mai putea îndoi cineva? Doamne, aceasta este o mare răsplătire pentru cei care au stat în dimineața aceasta în picioare în jurul pereților, fiindcă au văzut mădularele Tale acționând; mamele cu copiii lor, tații, cei în vârstă, toți au așteptat să vadă un semn de la Dumnezeul cel Viu. Și Te-au văzut pășind în scenă și dovedind că Tu ești IaHVeH, Isus cel înviat.

Tu ai spus: *„Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”* (Apocalipsa 1.18), pentru că ai rupt pecetea lor. Ai rupt pecetea iadului; ai rupt pecetea mormântului și ai deschis Pecetea, Calea spre Pomul Vieții, botezându-ne prin Duhul Sfânt în acel Pom al Vieții, făcând din noi fiii și fiicele lui Dumnezeu și însărcinându-ne să ne punem mâinile unii peste alții: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. În Numele Meu își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”*

Tată, Doamne, trebuie să fie exact la fel.

Prin puterea Evangheliei, prin Dumnezeuul cerului care m-a însărcinat și m-a trimis să predic Evanghelia, prin Dumnezeuul care a scris Cuvântul, prin Îngerul care este prezent pentru a confirma Cuvântul, pe baza credinței pe care o am pentru oameni, spun că diavolul trebuie să părăsească fiecare persoană bolnavă de aici, fiecare om aflat în nevoie, și că puterea lui Dumnezeu îi va ridica și le va da o stare de sănătate bună și putere, în amintirea acestui serviciu de Paști. Leși afară, Satană! Ești învins! Isus te-a biruit în urmă cu o mie nouă sute de ani și ești învins! Leși afară din acești oameni, în Numele lui Isus Hristos!

În ordine, domnule Nelson. Amin.

În ordine, frate Neville. Câți dintre voi cred? Ridicați mâinile. Câți spun aceasta (Adunarea repetă după fratele Branham):

„Îl primesc chiar acum pe Isus Hristos, ca să fiu un înviat al lui Dumnezeu, fiindcă El este Salvatorul meu, El este Împăratul meu, El este Vindecătorul meu. Sunt vindecat chiar acum, sunt salvat, așa că voi trăi pentru Cel ce a murit pentru mine. Mă voi ridica de aici, în înnoirea vieții, pentru ca mai departe să fac ce pot mai bine pentru Cel ce a înviat pentru mine. Aleluia! Lăudat să fie Dumnezeuul cel viu!

Credeți din toată inima? Amintiți-vă că odată Satan vă ținea strâns, dar Isus a tras acel lucru jos, așa cum se trage învelișul de pe un cocean de porumb. El l-a tras jos și ce a făcut? L-a demascat pe Satan, iar când l-a biruit, în dimineața de Paști, a triumfat asupra diavolului, a bolii noastre, a morții, a fiecărei puteri a vrăjmașului și l-a lăsat fără putere, așa că acum este doar o sperietoare. Dacă nu vă poate păcăli, nu vă poate prinde în plasa lui.

Chiar acum, puteți primi Duhul Sfânt; chiar acum puteți fi ridicați prin Duhul Sfânt și puteți fi vindecați, cu condiția să nu credeți minciuna lui.

„Oricine vrea, să vină și să bea din apele Vieții, fără bani.”

Dacă credeți aceasta, ridicați-vă în picioare. Ridicați mâinile și primiți Duhul Sfânt și puterea vindecării Sale, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -